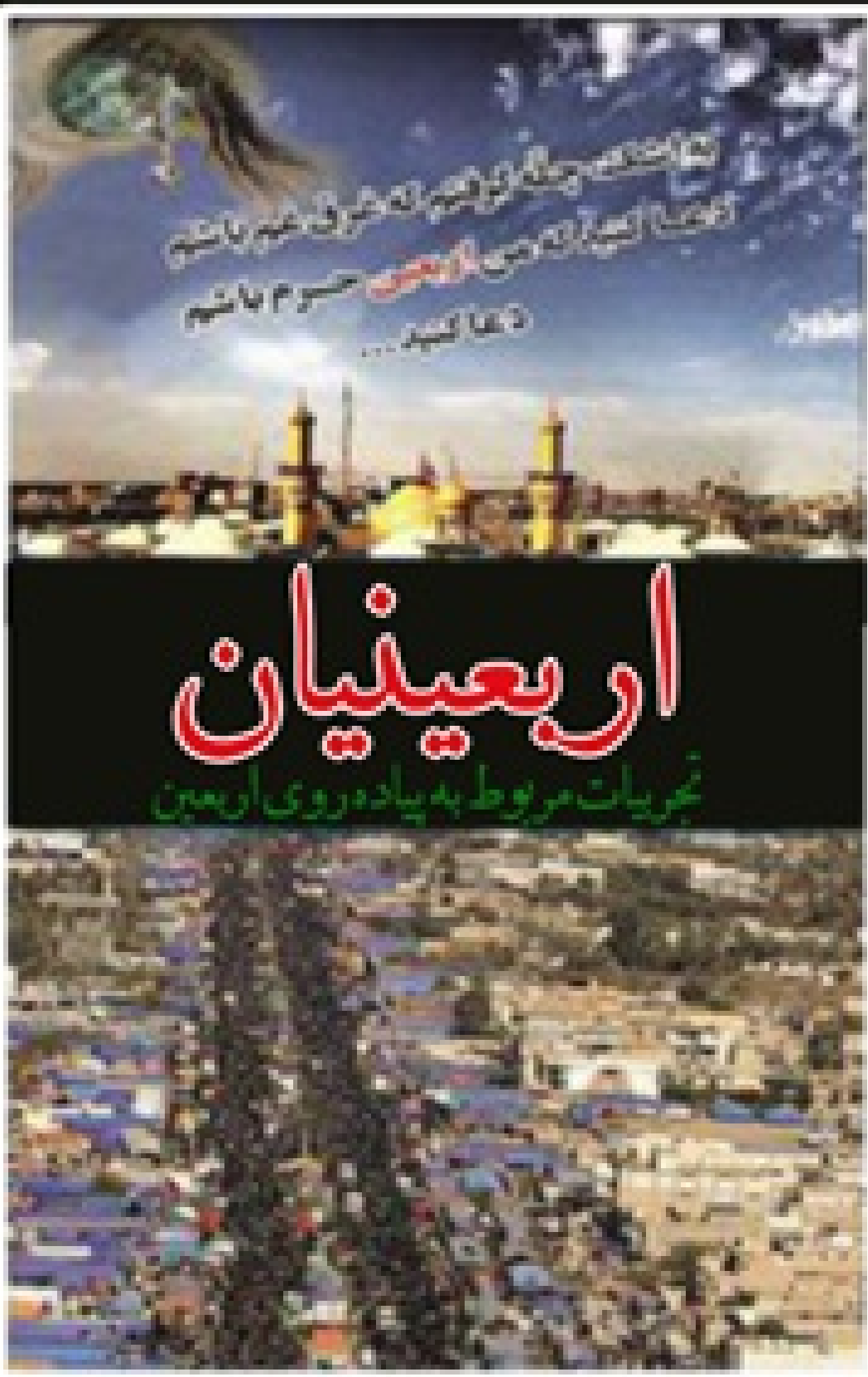

سید محمود هاشمی دهرسخی

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

ارشد
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اربعینیان: تجربیات مربوط به پیاده روی اربعین

نویسنده:

محمود هاشمی دهرخی

ناشر چاپی:

آشیانه برتر

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

فهرست	۵
اربعتینان: تجربیات مربوط به پیاده روی اربعین	۸
مشخصات کتاب	۸
کلیاتی درباره زیارت امام حسین علیه السلام	۸
مفهوم زیارت	۹
انواع زیارت	۱۰
آداب زیارت معصومین	۱۳
آدام مخصوص زیارت امام حسین علیه السلام	۱۵
شباهت کربلا و خانه خدا	۱۶
دعای معصومین برای زوار کربلا	۱۹
آثار زیارت امام حسین علیه السلام	۲۱
مطالب معنوی مربوط به اربعین	۲۵
عدد اسرار آمیز اربعین	۲۵
اربعتین حسینی	۲۶
اهمیت اربعین	۲۷
تحلیل سیاسی اربعین	۲۸
توصیفی از اربعین	۳۰
اعمال روز اربعین	۳۱
سنت زیارت اربعین	۳۲
گزارشی از زیارت جابر	۳۳
سنت پیاده روی اربعین	۳۴
نظر بزرگان درباره پیاده روی اربعین	۳۵
ارتباط اربعین و امام زمان عجل الله	۳۷
پیام پیاده روی اربعین	۳۸

۳۹	توصیه به پیاده روی اربعین
۴۰	ترس دشمن از همایش بزرگ شیعی
۴۱	شناخت مخالفان اربعین
۴۲	توصیفی از زیارت اربعین
۴۳	آثار معنوی و اخروی
۴۵	آثار ماده و دنیوی
۴۶	توصیه های معنوی مربوط به پیاده روی
۴۶	ثواب پیاده روی
۴۷	توصیه هایی برای پیش از سفر
۴۸	توصیه هایی برای مسیر
۵۰	توصیه هایی برای زمان حضور در کربلا
۵۲	توصیه های اخلاقی
۵۳	توصیه های تبلیغاتی
۵۵	اطلاعات عمومی درباره مسیر پیاده روی
۵۵	مسیر پیاده روی
۵۶	انتخاب مسیر
۵۷	مدت پیاده روی
۵۸	موکب
۵۹	حضور زنان و کهن سالان
۶۰	امدادهای پزشکی
۶۱	سرویس های بهداشتی
۶۲	امنیت مسیر
۶۴	تجربیات مربوط به پیاده روی اربعین
۶۴	ساک و کوله پشتی
۶۵	پول نقد
۶۶	اقلام پزشکی

۶۷	دیگر اقلام مورد نیاز
۶۸	لیست کلی اقلام مورد نیاز در سفر
۷۰	نکات بهداشتی
۷۱	بهداشت محیط
۷۲	کفش های مناسب
۷۳	گرفتنی عضلات
۷۴	عرق سوز شدن
۷۵	پیاده روی در فصل گرما
۷۶	پیاده روی در فصل سرما
۷۷	پیاده روی در شب
۷۸	گم شدن در مسیر
۸۰	گم شدن در کربلا
۸۱	محل خواب و استراحت
۸۲	رزرو محل استراحت
۸۳	نکاتی برای بانوان
۸۴	توصیه هایی درباره کودکان
۸۶	وسایل ارتباطی
۸۷	چند نکته ضروری
۸۸	نکات اطلاعاتی و امنیتی
۸۹	توصیه هایی برای بعد از سفر
۹۰	زیارت مخصوص امام حسین علیه السلام در روز اربعین
۹۲	درباره مرکز

سرشناسه: هاشمی دهرسخی، سیدمحمود

عنوان و نام پدیدآور: اربیینان: تجربیات مربوط به پیاده روی اربعین / مولف سیدمحمود هاشمی دهرسخی؛ مجری طرح موسسه فرهنگی قرآن و عترت ندای کلام هادی.

مشخصات نشر: اصفهان: آشیانه برتر □ ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری: ۹۶ص؛ ۱۹×۵/۵س م.

شابک: ۲۵۰۰۰ ریال: ۹۷۸-۶۰۰-۷۱۳۸-۵۶-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

عنوان دیگر: تجربیات مربوط به پیاده روی اربعین.

موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ق -- اربعین

موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ق -- زیارت نامه ها

موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ق -- سوگواری ها

موضوع: زیارتنامه اربعین

موضوع: زیارتگاه های اسلامی -- عراق

شناسه افزوده: موسسه فرهنگی قرآن و عترت ندای کلام هادی

رده بندی کنگره: ۴۱/۵BP/۱۷۴الف ۴ ۱۳۹۳

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۵۳۴

شماره کتابشناسی ملی: ۳۶۵۹۶۲۵

ص: ۱

زیارت در لغت، از ماده «زور»^(۱) آمده و به معنای میل به چیزی و روی گرداندن از چیز دیگر است؛ یعنی در زیارت، دو ویژگی وجود دارد: اول، روی گرداندن از چیزی؛ دوم، تمایل و روی آوردن به چیزی یا کسی. پس نمی توان «دید و بازدید» را نوعی زیارت دانست. زیارت، وقتی صحیح است که زائر از همه کس و همه چیز، دل بشوید و به آن کسی که به دیدارش می شتابد، دل ببندد. شرط فقهی آن نیز، داشتن قصد قربت است. پس زیارت در اصطلاح، دل بریدن از همه چیز، و دل بستن به محضر مقدس معصوم، به قصد تقرب الی الله می باشد.

زیارت، روشی برای ارتباط با معصوم، در زمان ظهور و حیات و ممات معصوم است. زیارت یکی از مهمترین عوامل ایجاد و تقویت ارتباط شیعیان با روح آسمانی خاندان رسالت می باشد. زیارت، این ارتباط را عمیق و دائمی می گرداند و شیعیان خالص و واقعی پرورش می دهد. زیارت، جریانی چند لایه با ابعاد فرهنگی، سیاسی، اعتقادی، اقتصادی و عرفانی است که تاثیرات فردی و اجتماعی بسیار دارد.

ص:

۱- مفردات الفاظ قرآن، ج ۲، ص ۱۶۲؛ کتاب العین، ج ۷، ص ۳۸۰؛ المحيط فی اللغة، ج ۹، ص ۸۱.

زیارت حضرات معصومین علیهم السلام، به هر شکل که باشد، یک نوع معرفت نسبی را به آن حضرات، ایجاد می کند؛ اما برای این که توجه ما به آن بزرگوران بیشتر شود و از زیارت حضرات معصومین علیهم السلام بهره بیشتری ببریم، باید توجه کنیم که زیارت، بر دو قسم است:

زیارت تأدیبی

این نوع زیارت، برای عرض ادب به پیشگاه بزرگان دینی صورت می گیرد و در حد رفتن به حرم و خواندن زیارت نامه، انجام می شود؛ یعنی همان زیارت متداول میان مردم که به زیارتگاه ها می روند، خدمت آن بزرگواران می رسند، با ادب و احترام وارد می شوند، زیارت نامه های مرسوم را می خوانند، از برکات معنوی آنجا بهره می برند، بعد هم به خانه و کاشانه خود برمی گردند و برای توفیق این زیارت، مراتب سپاس و شکرگزاری از خدا را به جا می آورند.

زیارت تعریفی (مرحله عالی زیارت)

این زیارت، بر اساس تفکر و شناخت می باشد و هر چه بیشتر و بهتر صورت بگیرد، موجب بالا رفتن عرفان و معرفت می گردد و منتهی به تحول در اخلاق و رفتار و اندیشه انسان می شود. برای انجام چنین زیارتی، باید چندین مسأله را لحاظ کنیم: (۱)

قصدمان از زیارت، عرض ادب و احترام و کسب شناخت باشد.

پیش از آن که حرکت زیارتی را آغاز کنیم، اطلاعات خود را نسبت به آن مقصود، بیشتر نماییم و برای شناخت بیشتر، برنامه ریزی داشته باشیم.

دل را از تعلق به غیر، رها سازیم.

تمام توجه خود را معطوف به زیارت و زیارت شونده کنیم.

اگر به زیارت معصوم می رویم، او را حی و زنده بدانیم.

قبل از ورود به زیارتگاه، به فکر فرو برویم و جایگاه معصوم و مقام معنوی اش را که همان واسطه بودن میان خالق و مخلوق است در نظر بگیریم و خضوعی را که باید یک معتقد واقعی نسبت به معصوم داشته باشد، در خود ایجاد کنیم.

برای وارد شدن به حرم، اجازه بگیریم.

تا اجازه ورود، صادر نشده و به دلمان الهام نشده است که «وارد شو»، وارد حرم مطهر نشویم؛ حتی اگر چندین بار، این مسأله تکرار شود و مقدمات ورود، طول بکشد.

به هنگام ورود، چشمی اشکبار و صورتی شرمسار و وجودی سراسر آماده به خدمت داشته باشیم.

به هنگام زیارت کردن و سلام دادن، توجه داشته باشیم که «سلام» به معنای «تسلیم» است، نه درود. پس وقتی خطاب به معصوم می‌گوییم «السلام علیک»، باید تمام وجود خود را به صورت واقعی، تسلیم وی نماییم.

آداب زیارت معصومین

آداب زیارت معصومین علیهم السّلام که رعایت آنها در همه مشاهد مشرفه مستحب است: (۲)

۱. غسل زیارت، قبل از تشرف به حرم (یک بار در شبانه روز).
۲. خواندن دعای مأثور هنگام غسل (که در مفاتیح آمده است).
۳. پاکی از حدث اکبر (جنابت، حیض، نفاس) و حدث اصغر.
۴. پوشیدن لباس پاک و پاکیزه و سفید و نو؛ مگر در زیارت امام حسین علیه السلام.
۵. حرکت با آرامش و وقار و برداشتن گام‌های کوتاه، هنگام رفتن به سمت روضه مقدس.
۶. پا برهنه بودن هنگام تشرف به روضه منوره.
۷. خوش بو کردن خود؛ مگر در زیارت امام حسین علیه السلام.
۸. توجه و حضور قلب، به هنگام رفتن به حرم مطهر.
۹. توقف در آستانه حرم، و سلام و اذن دخول با کلمات مأثور.
۱۰. بوسیدن آستان و سجده برای خدا به شکرانه توفیق زیارت.
۱۱. بوسه بر زمین در مقابل معصوم علیه السّلام جهت احترام.
۱۲. داخل شدن با پای راست و خارج شدن با پای چپ.
۱۳. نزدیک شدن به ضریح از پیش رو و چسبیدن به آن.
۱۴. بوسیدن قبر مطهر و مالیدن طرف راست صورت بر آن.
۱۵. پشت به قبله و رو به معصوم ایستادن در هنگام زیارت.

۱۶. رفتن نزد سر مبارک و رو به قبله ایستادن و دعا کردن.
۱۷. ایستاده بودن هنگام زیارت، مگر آن که عذری باشد.
۱۸. سر به زیر افکندن و به چپ و راست و بالا نگاه نکردن.
۱۹. تکبیر گفتن به هنگام تشریف و پیش از خواندن زیارت.
۲۰. خواندن زیارت مأثور و وارد شده.
۲۱. خواندن نماز زیارت در کنار سر مبارک.
۲۲. دعا کردن پس از نماز زیارت (دعای مأثور، افضل است).
۲۳. خواستن حاجت برای خود و برادران دینی.
۲۴. زیارت کردن به نیابت از دوستان و خویشان.
۲۵. تلاوت قرآن و هدیه کردن ثواب آن به معصوم علیه السلام.
۲۶. اجتناب از سخنان ناشایست و لغو و بیهوده.
۲۷. بلند نکردن صدا در محضر معصوم علیه السلام.
۲۸. بیهوده نشستن در حرم و خارج شدن پس از زیارت.
۲۹. به عقب گام نهادن هنگام خروج از روضه مقدسه.
۳۰. تصمیم بر بازگشت برای زیارت دوباره.
۳۱. وداع کردن با معصوم علیه السلام به وسیله کلمات مأثور.

ص:

-
- ۱- ر.ک: ترجمه کامل الزیارات، ص ۲۵۳، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۷۴، ۴۸۷.
 - ۲- ر.ک: ترجمه کامل الزیارات، ص ۴۲۷ و ۷۵۵؛ ثواب الأعمال، ص ۲۴۴.

آداب زیارت معصومین علیهم السّلام که رعایت آنها در همه مشاهد مشرفه مستحب است: (۱)

۱. غسل زیارت، قبل از تشرف به حرم (یک بار در شبانه روز).
۲. خواندن دعای مأثور هنگام غسل (که در مفاتیح آمده است).
۳. پاکی از حدث اکبر (جنابت، حیض، نفاس) و حدث اصغر.
۴. پوشیدن لباس پاک و پاکیزه و سفید و نو؛ مگر در زیارت امام حسین علیه السلام.
۵. حرکت با آرامش و وقار و برداشتن گام های کوتاه، هنگام رفتن به سمت روضه مقدس.
۶. پا برهنه بودن هنگام تشرف به روضه منوره.
۷. خوش بو کردن خود؛ مگر در زیارت امام حسین علیه السلام.
۸. توجه و حضور قلب، به هنگام رفتن به حرم مطهر.
۹. توقف در آستانه حرم، و سلام و اذن دخول با کلمات مأثور.
۱۰. بوسیدن آستان و سجده برای خدا به شکرانه توفیق زیارت.
۱۱. بوسه بر زمین در مقابل معصوم علیه السلام جهت احترام.
۱۲. داخل شدن با پای راست و خارج شدن با پای چپ.
۱۳. نزدیک شدن به ضریح از پیش رو و چسبیدن به آن.
۱۴. بوسیدن قبر مطهر و مالیدن طرف راست صورت بر آن.
۱۵. پشت به قبله و رو به معصوم ایستادن در هنگام زیارت.
۱۶. رفتن نزد سر مبارک و رو به قبله ایستادن و دعا کردن.
۱۷. ایستاده بودن هنگام زیارت، مگر آن که عذری باشد.
۱۸. سر به زیر افکندن و به چپ و راست و بالا نگاه نکردن.

۱۹. تکبیر گفتن به هنگام تشریف و پیش از خواندن زیارت.

۲۰. خواندن زیارت مأثور و وارد شده.

۲۱. خواندن نماز زیارت در کنار سر مبارک.

۲۲. دعا کردن پس از نماز زیارت (دعای مأثور، افضل است).

۲۳. خواستن حاجت برای خود و برادران دینی.

۲۴. زیارت کردن به نیابت از دوستان و خویشان.

۲۵. تلاوت قرآن و هدیه کردن ثواب آن به معصوم علیه السلام.

۲۶. اجتناب از سخنان ناشایست و لغو و بیهوده.

۲۷. بلند نکردن صدا در محضر معصوم علیه السلام.

۲۸. بیهوده ننشستن در حرم و خارج شدن پس از زیارت.

۲۹. به عقب گام نهادن هنگام خروج از روضه مقدسه.

۳۰. تصمیم بر بازگشت برای زیارت دوباره.

۳۱. وداع کردن با معصوم علیه السلام به وسیله کلمات مأثور.

ص:

امام صادق علیه السلام فرمود: «اگر خواستی امام حسین علیه السلام را زیارت کنی، او را در حالی زیارت کن که:

۱. غمگین باشی؛

۲. غبار آلود باشی؛

۳. گرسنه باشی؛

۴. تشنه باشی؛

۵. موهایت ژولیده و پریشان باشد؛

زیرا امام حسین علیه السلام، در حالی که غمگین و اندوهناک و ژولیده و غبار آلود و تشنه و گرسنه بود، به شهادت رسید. با چنین حالی، حوائج خود را بخواه و آنجا را وطن خود قرار نده»؛^(۱) (زیرا اقامت در آنجا، باعث می شود حس حضور در برابر امام علیه السلام، عادی گردد).

ص:

۱. شباهت در گریه

به کعبه و مکه، بگه هم می گویند؛ چرا که مردان و زنان در آنجا گریه می کنند و از خداوند، طلب مغفرت و معرفت می نمایند. (۱)

در کربلای معلای نیز همه زوار، شب و روز برای مصیبت وارده بر امام حسین علیه السلام گریه می کنند و گروهی از ملائک، تا روز قیامت، برای آن حضرت می گریند. (۲)

۲. شباهت در انفاق

هر درهمی که در راه حج و سفر مکه انفاق شود، نزد خداوند، ارزش والایی دارد و ثوابش هزار برابر محسوب می شود. (۳) کسی هم که در راه زیارت کربلای معلی انفاق کند، چنین حکمی دارد و چنین ثوابی برایش نوشته می شود. (۴)

۳. هدایتی برای جهانیان

کعبه و کربلا، عامل هدایت برای جهانیان هستند. قرآن کریم درباره کعبه می فرماید: «إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ» (۵) نخستین خانه ای که برای مردم بنا گردید، خانه مبارکی بود که در مکه بنا شد و عامل هدایتی برای جهانیان گردید.

در زیارت اربعین نیز می خوانیم: «وَبَدَّلَ مُهْجَتَهُ فَيْكَ لَيْسَ تَقْدَرُ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ» (۶) امام حسین علیه السلام در راه رضای تو، خون قلب و مایه حیاتش را بذل نمود تا بندگان تو را از نادانی و جهالت و سرگردانی و ضلالت، برهاند و خلاص نماید.

۴. رکن ایمان و اسلام

طواف کعبه، رکنی از ارکان اسلام است. اگر کسی استطاعت داشته باشد و حج به جا نیاورد، رکنی از ارکان دین را کنار گذاشته و اسلامش ناقص است. (۷) زیارت کربلا هم رکنی از ارکان ایمان به شمار می آید و کسی که زیارت امام حسین علیه السلام را ترک کند، ایمانش ناقص است. (۸)

مسافر می تواند در مسجد الحرام، نماز خود را تمام بخواند. این حکم در مورد حائر حرم امام حسین علیه السلام نیز جاری است. (۹)

برتری زائر کربلا بر زائر خانه خدا

پیش از آن که به مقایسه این دو پردازیم، باید بدانیم که سفر حج، تا چه اندازه برای معصومین علیهم السلام، اهمیت داشته و برای بهره مندی بیشتر از ثواب حج، تأکید داشته اند که این سفر، با پای پیاده صورت بگیرد.

در حدیث آمده است که در نزد خداوند، چیزی دوست داشتنی تر از پیاده رفتن به سوی خانه خدا نیست و بندگان به وسیله آن، بیشترین قربت و نزدیکی را به خدا پیدا می کنند و یک حج پیاده، ثواب هفتاد حج را دارد. (۱۰)

در روایت آمده است که امام حسن علیه السلام، پیاده به سمت مکه رهسپار می شد و پاهای حضرت، ورم می کرد. وقتی به ایشان می گفتند: «سواره بیایید تا ورم پای شما بهبود یابد»، می فرمود: «هرگز چنین کاری نمی کنم». (۱۱)

با این که زیارت خانه خدا، ثواب بسیار بالایی دارد و معصومین صلوات الله علیهم اجمعین، به آن اهمیت فراوانی می دادند، اما زائر کربلا را مهمتر و عزیزتر از زائر خانه خدا می دانسته اند.

راوی نقل می کند که امام صادق صلوات الله علیه فرمود: «خداوند در عصر عرفه، ابتدا به زائران قبر امام حسین علیه السلام نگاه می کند». گفتیم: «پیش از نگریستن به کسانی که در عرفات هستند؟». فرمود: «بله». گفتیم: «چرا؟». فرمود: «چون بی شک در میان آنان، فرزندان زنا وجود دارد، ولی در میان ایشان، اولاد زنا نیست». (۱۲)

همچنین امام صادق علیه السلام فرمود: «خداوند تبارک و تعالی، قبل از اهل عرفات، به زائران قبر امام حسین علیه السلام تجلی می نماید و حوائج آنان را برآورده می کند و گناهانشان را می آمرزد و خواسته هایشان را می پذیرد، سپس به اهل عرفات تجلی می نماید و این اعمال را در مورد آنان نیز انجام می دهد». (۱۳)

راوی می گوید که امام صادق علیه السلام از من پرسید: «چند بار به حج رفته ای؟». گفتیم: «نوزده بار». فرمود: «یک بار دیگر به حج برو تا بیست حج شود و برای ثواب یک زیارت امام حسین علیه السلام نوشته شود». (۱۴)

عرض کردم: «چگونه می توانم به ثوابی همانند وقوف در عرفات برسم؟». فرمود: «اگر مؤمن در روز عرفات، در آب فرات غسل کند و به طرف قبر امام حسین علیه السلام برود، در مقابل هر گامی که برمی دارد، یک حج با مناسککش برای او نوشته می شود». (۱۵)

حضرات معصومین صلوات الله علیهم اجمعین، ثواب زیارت کربلا را با ثواب حج و عمره مقایسه کرده اند. در برخی روایات، آن را برابر با یک حج و عمره مقبول دانسته اند (۱۶) و در برخی دیگر، ثواب آن را تا دو میلیون حج و عمره، بالا برده

اند. (۱۷) این مسأله، به شناخت و معرفت زائر نسبت به امام حسین علیه السلام بستگی دارد. هر چه با شناخت بیشتری زیارت کند، ثوابش بیشتر می شود. (۱۸)

ص:

-
- ۱- کافی، ج ۹، ص ۱۹۰.
 - ۲- ترجمه کامل الزیارات، ص ۳۷۷.
 - ۳- خصال، ج ۲، ص ۴۷۱.
 - ۴- ترجمه کامل الزیارات، ص ۴۱۷.
 - ۵- سوره آل عمران، آیه ۹۶.
 - ۶- کامل الزیارات، ص ۲۲۸.
 - ۷- کافی، ترجمه کمره ای، ج ۵، ص ۵۵۳.
 - ۸- ترجمه کامل الزیارات، ص ۶۳۱.
 - ۹- همان، ص ۷۶۶.
 - ۱۰- من لا یحضره الفقیه، ج ۳، ص ۵۳.
 - ۱۱- کافی، ترجمه غفاری، ج ۱، ص ۴۶۳.
 - ۱۲- ثواب الأعمال، ص ۲۴۰.
 - ۱۳- همان.
 - ۱۴- همان، ص ۲۴۹.
 - ۱۵- همان، ص ۲۳۹.
 - ۱۶- ترجمه کامل الزیارات، ص ۵۲۸.
 - ۱۷- همان، ص ۵۷۹.
 - ۱۸- همان، ص ۵۴۵.

از حضرات معصومین صلوات الله علیهم اجمعین، دعا‌های بسیاری در مورد زائران کربلا نقل شده است.

امام صادق صلوات الله علیه می فرماید:

«آیا دوست دارید به واسطه زیارت قبر امام حسین علیه السلام، خدا شما را در زمره کسانی قرار دهد که حضرت محمد و علی و فاطمه و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین، در حقشان دعا فرموده اند؟»

۱. بار خدایا! زائران قبر پدرم حسین علیه السلام را بیامرز که اموالشان را انفاق کرده اند و بدن هایشان را به سختی انداخته اند و به خاطر اشتیاق در نیکی به ما و امید به پاداش در قبال دوستی و پیوند با ما و برای رسیدن به ما و شادمان نمودن پیامبر تو و پذیرفتن فرمان ما و خشمگین ساختن دشمنان ما چنین کرده اند و نیتی جز ایثار و کسب رضایت و خشنودی تو نداشته اند. تو نیز از جانب خود، این ایثار را جبران کن و رضوان خود را به قدر کافی بر آنها نثار نما و احسانشان را جواب گو باش.

۲. در شب و روز، حافظ و نگهدارشان باش.

۳. اهل و اولادی که از ایشان باقی می ماند، بهترین وارثان و جانشینان قرار بده و مراقب و محافظشان باش.

۴. شر و بدی هر ستمکار عنود و منحرفی را از ایشان دور ساز و از هر طریق و از هر مخلوق ضعیف و قوی، کفایتشان نما.

۵. ایشان را از شر شیاطین انس و جن، محفوظ فرما و برترین چیزی را که در دوری از وطن آرزو می کنند، به ایشان عطا کن.

۶. برتر و بالاتر از آنچه که انتخاب کرده اند، به ایشان ببخش.

۷. صورتشان را که در راه محبت ما، از گرمی آفتاب سوخته است مورد ترحم قرار بده.

۸. صورت هایی را که روی قبر ابا عبدالله الحسین علیه السلام می گذارند و برمی دارند، مشمول لطف و رحمت قرار بده.

۹. به چشم هایی که بر ما اشک ریخته اند، نظر و عنایت فرما.

۱۰. دل هایی را که به خاطر ما به جزع آمده و به خاطر ما سوخته اند، مورد لطف و عنایت قرار بده.

۱۱. به فریادهایی که به خاطر ما بلند می شود، رسیدگی فرما.

۱۲. این ابدان و ارواح را نزد تو امانت می گذارم تا روز عطش اکبر که بر حوض کوثر وارد می شوند، سیرابشان سازی». (۱)

ص:

۱- موارد سیزده گانه، جزو یک روایت است. ترجمه کامل الزیارات، ص ۳۸۱.

حضرات معصومین صلوات الله علیهم اجمعین، آثار و برکات فراوانی برای زیارت قبر شش گوشه ابا عبدالله الحسین صلوات الله علیه، بیان فرموده اند که برخی از این آثار، مادی و دنیوی هستند و برخی دیگر، اخروی و معنوی. البته باید توجه داشت که هر چه شناخت ما نسبت به آن حضرت، بالاتر برود، بهره مندی ما از این آثار، بیشتر می شود. اگر چه همه این برکات، در این مختصر نمی گنجد، اما می توان به برخی از آنها اشاره کرد.

آثار مادی و دنیوی

۱. احساس سرور و سبکی روح در زیارتگاه؛(۱)
۲. زیاد شدن روزی؛(۲)
۳. طولانی شدن عمر؛(۳)
۴. ایمنی از بلاهای سخت؛(۴)
۵. برآورده شدن حاجات؛(۵)
۶. دریافت هزار درهم، در مقابل هر درهمی که برای زیارت خرج می شود.(۶)

آثار معنوی و اخروی

۱. اگر زیارت زائر با شناخت باشد، خداوند، نام او را در اعلی علین (بالا ترین دفتر فرشتگان) می نویسد.(۷)
۲. مانند کسی است که خدا را در عرش زیارت نماید.(۸)
۳. مانند کسی است که هزار بنده را آزاد کرده باشد.(۹)
۴. مانند کسی است که هزار مرکب در راه خدا، به کار گرفته باشد.(۱۰)

۵. گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده می شود. (۱۱)

۶. ثوابش با دو ماه روزه و اعتکاف در مسجد الحرام، برابری می کند. (۱۲)

۷. ثوابش با ثواب حج و عمره برابری می کند. هر چه با شناخت بیشتری زیارت کند، ثوابش بیشتر می شود. (۱۳)

۸. استجاب دعايش، از جانب اميرالمؤمنين صلوات الله عليه، تضمين شده است. آن حضرت، به زائران حرم حسيني می فرمايد: من ضامن برآورده شدن حاجات شما و دور نمودن بلاهای دنيوی و اخروی از شما هستم. (۱۴)

۹. خداوند، با او نجوا می کند و می فرمايد: ای بنده من! از من بخواه تا به تو عطا کنم. مرا بخوان تا اجابت نمایم. از من طلب کن تا به تو بدهم. حاجتت را از من بخواه تا برایت روا سازم. (۱۵)

۱۰. مورد رحمت و مغفرت خداوند قرار می گیرد. خداوند به دو فرشته موکل او می فرمايد: آنچه از دهان او خارج می شود، بنویسید و آنچه شر و بدی است، به قلم نیاورید. (۱۶)

۱۱. مورد تقدیس فرشتگان قرار می گیرد. (۱۷)

۱۲. فرشتگان به استقبال او می روند. (۱۸)

۱۳. فرشتگان با او مصافحه می کنند. (۱۹)

۱۴. فرشتگان او را همراهی می کنند. (۲۰)

۱۵. فرشتگان برایش دعا می کنند. (۲۱)

۱۶. فرشتگان بر او صلوات می فرستند و برایش درخواست رحمت می کنند. (۲۲)

۱۷. فرشتگان، به هنگام مریضی اش، صبح و شام به عیادتش می روند. (۲۳)

۱۸. فرشتگان، بعد از مرگش، تا روز قیامت برای او استغفار می کنند. (۲۴)

۱۹. در روز قیامت، تحت حفاظت خداوند قرار می گیرد. (۲۵)

۲۰. مورد مغفرت الهی قرار می گیرد و در روز قیامت، گناهی در پرونده اعمالش دیده نمی شود. (۲۶)

۲۱. هرگز آتش جهنم را نمی بیند و طعمه جهنم نمی گردد. (۲۷)

۲۲. جزو فائزان و رستگاران قرار می گیرد و در روز قیامت، همه به او غبطه می خورند و آرزو می کنند که کاش از زوار امام

حسین علیه السلام بودند. (۲۸)

۲۳. خدا او را جزو صالحان می نویسد. (۲۹)

۲۴. از اعضای حزب الله و حزب رسول و حزب اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین قرار می گیرد. (۳۰)

۲۵. پیامبر صلی الله علیه و آله، از او خشنود می شود. (۳۱)

۲۶. در بهشت، با رسول خدا صلی الله علیه و آله همنشین می گردد و حضرت، با او مصافحه می کند. (۳۲)

۲۷. خشم دشمنان اهل بیت علیهم السلام را برمی انگیزد. (۳۳)

۲۸. در شمار عمل کنندگان به دستور اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین در می آید. (۳۴)

۲۹. از شمار جفاکاران نسبت به امام علیه السلام خارج می گردد؛ چرا که هر کس زیارت نکند، جفاکار است. (۳۵)

ص:

۱- ترجمه کامل زیارات، ص ۴۹۶ و ۵۵۴.

۲- همان، ص ۴۹۵.

۳- همان، ص ۴۹۷.

۴- همان، ص ۴۳۳.

۵- همان، ص ۵۶۵ و ۵۷۷ و ۵۹۶.

۶- همان، ص ۴۱۷.

۷- ثواب الأعمال، ص ۲۲۹.

۸- همان.

۹- همان، ص ۲۳۲.

۱۰- همان.

۱۱- ترجمه کامل زیارات، ص ۴۵۰ و ۴۷۴.

۱۲- ثواب الأعمال، ص ۱۹۰.

۱۳- همان، ص ۲۳۱ و ۲۳۲.

۱۴- همان، ص ۲۴۳؛ ترجمه کامل زیارات، ص ۴۳۲.

۱۵- ثواب الأعمال، ص ۲۴۲.

۱۶- ترجمه کامل زیارات، ص ۴۳۷.

۱۷- همان، ص ۴۳۳ و ۴۹۹.

- ١٨- همان، ص ٢٣٤.
- ١٩- همان، ص ٢٥٣.
- ٢٠- همان، ص ٢٣٤.
- ٢١- همان، ص ٢٣٤ و ٢٥٣.
- ٢٢- ثواب الاعمال، ص ١٨٧.
- ٢٣- ترجمه كامل الزيارات، ص ٢٣٤.
- ٢٤- همان، ص ٢٣٣.
- ٢٥- همان، ص ٢٥٣.
- ٢٦- همان.
- ٢٧- همان ص ٣٩٩ و ٤٣٧ و ٤٧٨.
- ٢٨- همان، ص ٢٤٢.
- ٢٩- همان، ص ٥٠٣.
- ٣٠- همان، ص ٤٣٧.
- ٣١- همان، ص ١٨١.
- ٣٢- همان.
- ٣٣- همان.
- ٣٤- همان.
- ٣٥- ثواب الاعمال، ص ٢٥٥.

اربعین، به معنای عدد چهل است. در مورد اسرار و رموز عدد چهل، مطالب زیادی وجود دارد که در این مختصر نمی گنجد و تنها به چند نمونه بسنده می شود:

۱. عدد چهل، نشانه کمال و کامل شدن است.
۲. انسان در چهل سالگی، به بلوغ فکری و کمال عقلی می رسد.
۳. رسول خدا صلی الله علیه و آله، به هنگام مبعوث شدن به رسالت، چهل سال داشت.
۴. از ابن عباس نقل شده است که اگر کسی چهل ساله شد و خیرش بر شرش غلبه نکرد، آماده رفتن به جهنم باشد. (۱)
۵. در قرآن آمده است که میقات موسی با پروردگارش، طی چهل روز حاصل شد. (۲)
۶. حضرت آدم، چهل شبانه روز در حال سجده بر روی کوه صفا بود. (۳)
۷. قوم بنی اسرائیل برای استجابت دعاها، چهل شبانه روز، ناله و زاری می کردند. (۴)
۸. در روایت آمده است که اگر کسی خود را چهل روز برای خدا خالص کند، خداوند او را نسبت به دنیا، زاهد می گرداند و راه و چاه زندگی را به او می آموزد و حکمت را بر قلب و زبانش جاری می سازد. (۵)

ص:

۱- إرشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۸۶.

۲- سوره اعراف، ص ۱۴۲.

۳- تفسیر قمی، ج ۱، ص ۴۵.

۴- کافی، ترجمه غفاری، ج ۲، ص ۴۰۰.

۵- بحار الأنوار، ج ۶۷، ص ۲۵۰.

در کتاب «مصباح المتهجد» شیخ طوسی علیه الرحمہ آمده است: «روز ۲۰ صفر یعنی روز اربعین زمانی است که حرم امام حسین علیه السلام (یعنی کاروان اسرا) از شام به مدینه بازگشتند؛ روزی است که جابر بن عبدالله انصاری، صحابی رسول خدا صلی الله علیه و آله، از مدینه به کربلا رسید تا به زیارت قبر امام حسین علیه السلام بشتابد. او نخستین کسی بود که قبر آن حضرت را زیارت کرد»^(۱).

بنا بر این، شهرت تاریخی روز اربعین، به سه دلیل است:

۱. یادآوری رشادت و جانبازی حضرت اباعبدالله علیه السلام و شهادت جانگداز ایشان بعد از چهل روز، و تلاش برای حفظ این خاطره دردناک در ذهن شیعیان.

۲. حضور جابر بن عبدالله انصاری در کنار قبر مقدس امام حسین علیه السلام در چهلمین روز شهادت آن حضرت.

۳. بازگشت بانوان و کودکان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام و خانواده اصحاب، از شام به سوی مدینه؛ که به نظر برخی مورخان، در راه بازگشت از شام، مسیر خود را تغییر دادند و به طرف کربلا رفتند و در روز اربعین، به آنجا رسیدند و با جابر بن عبدالله انصاری ملاقات کردند.

ص:

اربعین حسینی، در تاریخ خونبار تشیع، از جایگاه بسیار مهمی برخوردار است. اگر واقعه شهادت امام حسین علیه السلام در کربلا اتفاق می افتاد و حکومت اموی موفق می شد یاد و خاطره آنان را در میان حوادث روزمره محو سازد، همه زحمات امام و یارانش در جهت اصلاح انحرافات عقیدتی و رفتاری مسلمانان به هدر می رفت. بی اثر شدن فداکاری امام، سبب می شد رفتارهای ناپسند و ضد اسلامی امویان، ادامه یابد و دیگر کسی توان و جرأت مقابله و قد برافراشتن در برابر آنان را پیدا نکند.

بنا بر این، پس از این که نخستین مرحله از قیام حضرت اباعبدالله علیه السلام، در روز عاشورا به پایان رسید، مسئولیت مرحله دوم قیام، به اهل بیت پاک امام و پیام رسانان واقعه عاشورا سپرده شد. آنان، چهل شبانه روز یعنی یک اربعین با صبر بر مصیبت ها و تحمل شکنجه ها و هتک حرمت ها، ایستادگی کردند و توانستند با روشنگری، بر یزیدیان پیروز شوند و حق را چنان زنده نگهدارند که برای همیشه تاریخ، الهام بخش دین داران و آزادگان و آگاهی بخش همه اعصار و قرون باشند.

اربعین حسینی، یعنی عملکرد چهل روزه گروهی روشن فکر دین دار و روشن گر منحصر به فرد از شجره طیبه که به شایستگی، در آزمایشی بسیار سخت و دشوار، پیروز و موفق شدند.

با شروع اسلام در مکه و گسترش آن به جزیره العرب، پیامبر صلی الله علیه و آله، با نامه هایی که به مناطق دیگر از جمله روم فرستاد، دین خود را ابلاغ کرد. منطقه شامات که تحت سیطره روم بود و شامل ترکیه، سوریه، فلسطین و لبنان فعلی می شد زمینی حاصل خیز داشت و مناطق غربی آن، دارای آب و هوای مدیترانه ای معتدل با امکانات فراوان بودند.

طبق تاریخ، در آخرین روزهای حیات رسول مکرم اسلام صلی الله علیه و آله، قرار بود لشکری به فرماندهی اسامه بن زید، به این منطقه گسیل شود؛ ولی این کار انجام نگرفت. در زمان حکومت خلیفه دوم سال ۱۷ هجری این منطقه فتح شد و یزید بن ابی سفیان، والی آنجا گردید. او بعد از دو سال، مریض شد و از دنیا رفت و حکومت شامات در سال ۱۹ هجری، به معاویه بن ابی سفیان رسید. معاویه که دشمنی سرسختی با اهل بیت علیهم السلام داشت، از امکانات این منطقه زرخیز، برای تبلیغ بر ضد اهل بیت علیهم السلام استفاده کرد.

در زمان خلافت امیر المؤمنین علی علیه السلام، با این که جنگ های مهمی روی داد، ولی با دسیسه های معاویه، پیروزی میسر نشد. در زمان امام حسن مجتبی علیه السلام نیز، نیرنگ های معاویه کارساز شد و فتحی صورت نگرفت.

معاویه پس از چهل سال حکومت بر شام و شوراندن مردم این منطقه بر ضد اهل بیت علیهم السلام، در سال ۶۰ هجری زمان امامت امام حسین علیه السلام به درک واصل شد و حکومت را به فرزند شوم تر از خود سپرد.

یزید، در ادامه همین کشمکش تاریخی و تضاد مذهبی بود که با اباعبدالله علیه السلام، وارد جنگ شد و در ۱۰/۱/۶۱ هجری، امام حسین علیه السلام و یارانش را به شهادت رساند و خانواده او را به اسارت گرفت و روانه شام کرد. هر چند که این کاروان، به عنوان اسیر، وارد شام شد و لطومات و اهانت های بسیاری را تحمل کرد، اما علی رغم انتظاری که یزید داشت، خود این حرکت، عامل پیروزی اهل بیت علیهم السلام در آن منطقه، و فتح معنوی شامات شد.

به گفته یکی از روحانیون مستقر در کشور سوریه، از «دروازه ساعات» تا «مسجد اموی» با پای پیاده، حدود دو ساعت راه است؛ ولی کاروان اسرا که صبح از دروازه ساعات، وارد شام شدند، عصر به مسجد اموی رسیدند؛ یعنی حدود ده ساعت در کوچه و بازار، مورد آزار و اذیت شامیان قرار گرفتند.

وقتی کاروان اسرا وارد مسجد شد، با سخنرانی های حضرت زین العابدین علیه السلام و روشن گری های حضرت زینب علیها السلام، جو دیگری حاکم شد. مردم، گروه گروه به خدمت این بزرگواران می رسیدند و اظهار پشیمانی می کردند؛ به طوری که منزلی برای مردان آماده شد و حضرت سجاد علیه السلام در آنجا، مصیبت پدر بزرگوارش را بیان کرد و یک منزل نیز به بانوان اختصاص یافت و حضرت زینب سلام الله علیها در آنجا، به ایفای وظیفه پرداخت.

کاروان اهل بیت علیهم السلام، با این که به اسارت، وارد شام شد و زجر و آزار و اذیت بسیاری را متحمل گردید و یکی از فرزندان اباعبدالله الحسین علیه السلام به نام رقیه بنت الحسین علیها السلام به شهادت رسید، اما فتح معنوی بزرگی را به دست آورد و نه بر خاک خاکیان، که بر دل های شامیان تسلط یافت و نیرنگ ها و تبلیغات چهل ساله معاویه را نقش بر آب کرد؛

به طوری که یزید علیه اللعنه، مجبور شد دستور بدهد کاروان اهل بیت علیهم السلام را روانه مدینه کنند و حتی لباس هایی را از ایشان غارت کرده بودند، به آنان برگردانند.

این که بگوییم در روز اربعین، «کاروان اسرا» به صحرای کربلا- برگشت و امام حسین علیه السلام را زیارت کرد، چندان صحیح نیست؛ بلکه باید بگوییم «کاروان پیروز» در روز اربعین، به کربلا رسید.

ص:

اربعین، یعنی زنده نگه داشتن یاد اباعبدالله علیه السلام و ایثارگری های اهل بیت و اصحاب آن بزرگوار.

اربعین، یعنی تاثیر گذاری دایمی نهضت عاشورا بر اندیشه های همه مسلمانان و آزادگان دنیا در هر عصر و دوران.

اربعین، یعنی برپایی یک کلاس بزرگ و الگوسازی گسترده برای همه مؤمنین و کسانی که به تعهدات خویش، پای بند هستند.

اربعین، یعنی روز به اهتزاز در آمدن پرچم عاشورا و ادامه راه آنان توسط بازماندگان و شیعیان حضرتش.

اربعین، یعنی احساس وظیفه در برابر خون شهیدان و اقدام عملی برای حفاظت و حراست از دستاوردهای شهدا.

اربعین، یعنی انتقال تجربیات شهیدان و ایثارگران نسل اول به نسل های بعدی.

اربعین، یعنی افشاگری کوبنده حضرت زینب سلام الله علیها.

اربعین، یعنی فعالیت های عقیده بنی هاشم برای تبیین فلسفه عاشورا و آموزش آن به دیگر اقشار جامعه.

اربعین، یعنی فعالیت های پیگیر و مداوم فرهنگی امام سجاد علیه السلام در جهت خنثی سازی تبلیغات دشمنان دین و بی اثر نمودن رفتارهای شیطانی آنان.

اربعین، یعنی زنده نگهداشتن یاد حقیقت و خاطره شهادت در مقابل طوفان تبلیغاتی دشمن.

اربعین، یعنی زنده نگه داشتن یاد و خاطره شهدا در اذهان مردم.

اربعین، یعنی هوشیاری در برابر موج تبلیغاتی دشمن.

اربعین، یعنی بیان حقایق توسط خواص جامعه و درک وظیفه و انجام آن.

اربعین، یعنی بیمه کننده شیعیان در برابر انواع خطرات فکری و فرهنگی.

اربعین یعنی ارسال یک پیام: «هیچ کس نمی تواند نور خدا را خاموش کند»^(۱).

ص:

بنا به گفته شیخ طوسی در مصباح المتهجد، «در روز اربعین، زیارت امام حسین علیه السلام مستحب است. زیارت نامه مخصوص آن حضرت، از ناحیه امام صادق علیه السلام، به ما رسیده است که همان زیارت اربعین می باشد» (۱).

شیخ طوسی علیه الرحمه، متن زیارت اربعین را با سند صحیح و به نقل از حضرت صادق علیه السلام آورده که با جمله «السلام علی ولی الله و حبیبه» آغاز می شود. (متن این زیارت نامه، در بخش پایانی کتاب، خواهد آمد).

امام عسکری علیه السلام می فرمود: مؤمن، پنج نشانه دارد:

۱. خواندن پنجاه و یک رکعت نماز در شبانه روز؛

۲. بلند و آشکارا گفتن بسم الله الرحمن الرحیم؛

۳. انگشت عقیق به دست راست کردن؛

۴. پیشانی به خاک ساییدن در سجده نماز؛

۵. خواندن زیارت اربعین امام حسین علیه السلام. (۲)

آیه الله جوادی با اشاره به این روایت می فرماید: طبق این روایت، اهمیت زیارت اربعین، در ردیف نمازهای واجب و مستحب است. و همان گونه که نماز، ستون دین و شریعت است، زیارت اربعین و حادثه کربلا نیز، ستون ولایت می باشد. (۳)

ص:

۱- مصباح المتهجد، ج ۲، ص ۷۸۷.

۲- مصباح المتهجد، ج ۲، ص ۷۸۸.

۳- شکوفایی عقل در پرتو نهضت حسینی، ص ۲۸.

سنت زیارت اربعین

سنت زیارت اربعین، در روز بیستم ماه صفر سال ۶۱ هجری قمری، توسط جابر بن عبدالله انصاری از یاران پیامبر و علی صلوات الله علیهما بنیان گذاشته شد و حرم حضرت اباعبدالله علیه السلام، به میعادگاه شیعیان بدل گشت. در زمان ائمه علیهم السلام، علی رغم ظلم و جور و خفقان حکام وقت، این سنت ادامه داشت.

در زمان تسلط حکومت های طاغوتی که سادات و شیعیان، مورد آزار و اذیت بنی امیه و بنی عباس قرار می گرفتند، قبر مبارک امام حسین علیه السلام، پناهگاه ستم دیدگان بود.

ص:

چهل روز پس از شهادت امام حسین علیه السلام، جابر بن عبدالله انصاری به همراه دوست خود عطیه بن سعد بن جناده عوفی کوفی وارد کربلا شد.

بر خلاف آنچه که در مورد عطیه گفته شده و وی را خدمتکار جابر معرفی کرده اند، او یکی از بزرگترین دانشمندان و مفسران اسلامی و از بزرگان تابعین و شاگردان عبدالله بن عباس بود و تفسیری پنج جلدی بر قرآن داشت و از راویان حدیث محسوب می شد.

طبق نقل کتاب «بشاره المصطفی»، عطیه عوفی می گوید: به منظور زیارت قبر امام حسین علیه السلام، با جابر بن عبدالله انصاری، وارد کربلا شدیم. جابر، نزدیک شریعه فرات رفت و غسل کرد و لباس نیکو پوشید. سپس به طرف قبر مطهر، حرکت کردیم. جابر هر قدمی که بر می داشت، ذکر خدا را می گفت. وقتی به نزدیک قبر رسیدیم، به من گفت: «دست مرا به قبر برسان». من دست او را روی قبر گذاشتم. جابر روی قبر افتاد و غش کرد. من مقداری آب روی صورتش پاشیدم تا به هوش آمد. در این حال، سه مرتبه گفت: «یا حسین»، و ادامه داد: «ای حسین! چرا جواب مرا نمی دهی؟!». سپس گفت: «چگونه می توانی جواب بدهی در حالی که رگ های گلویت را بریده اند و بین سر و بدنت، جدایی افتاده است! شهادت می دهم که تو فرزند خاتم النبیین و سید المؤمنین و پنجمین فرد از اصحاب کساء هستی. درود و سلام و رضوان الهی بر تو باد». (۱)

سپس در اطراف قبر امام حسین علیه السلام حرکت کرد و خطاب به دیگر شهدا گفت: «السَّلَامُ عَلَیْكُمْ أَيُّهَا الْارَوَاحُ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَاءِ الْحُسَيْنِ وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتُمُ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمُ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَجَاهِدْتُمُ الْمُلْحِدِينَ وَعَبَدْتُمُ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكُمْ الْيَقِينُ». (۲)

ص:

۱- لهوف، ص ۱۹۷؛ مثير الاحزان، ص ۳۵۹.

۲- بشاره المصطفی لشيعه المرتضى، ص ۳۳۳.

اگر چه زیارت قبر مطهر امام حسین علیه السلام در روز اربعین، توسط جابر بن عبدالله انصاری مرسوم شد، اما بنیان گذار پیاده روی دسته جمعی در اربعین حسینی، مرحوم شیخ انصاری متوفی سال ۱۲۸۱ قمری بود که چنین حرکتی را به عنوان رسم و نمادی برای شیعیان معرفی کرد.

این رسم، پس از مدتی به فراموشی سپرده شد و مجدداً توسط میرزا حسین نوری احیا گردید و به عنوان رسم و سنتی نیکو، در میان شیعیان رواج یافت. این عالم بزرگوار، اولین بار در عید قربان، به پیاده روی از نجف تا کربلا اقدام کرد که سه روز در راه بود و حدود سی نفر از دوستان و اطرافیانش، وی را همراهی می کردند. از آن پس، محدث نوری تصمیم گرفت که هر سال، این کار را تکرار کند. ایشان آخرین بار در سال ۱۳۱۹ هجری، با پای پیاده به حرم اباعبدالله حسین علیه السلام مشرف شد.

این اقدام، زمینه ساز پیاده روی بسیاری از عاشقان اهل بیت علیهم السلام گردید و در راستای انجام این مراسم معنوی و روحانی، برخی از علما و مراجع تقلید نیز با پای پیاده، به کربلا رفتند. از جمله این افراد، میرزا جواد آقا ملکی تبریزی، یکی از مراجع عالی قدر جهان تشیع بود که چندین بار با پای پیاده، از عتبه علویه، رهسپار عتبه حسینی شد.

ایشان درباره مراقبه و بزرگداشت روز اربعین حسینی می گوید: «بر مراقبه کننده لازم است که بیستم صفر (روز اربعین) را برای خود، روز حزن و ماتم قرار داده، بکوشد که امام شهید علیه السلام را در مزار حضرتش زیارت کند؛ هر چند تنها یک بار در تمام عمرش باشد». (ترجمه المراقبات، کریم فیضی، صفحه ۸۵)

حضرت آیت الله العظمی خامنه ای

حضرت آیت الله خامنه ای، رهبر معظم انقلاب، درباره اهمیت بزرگداشت روز اربعین حسینی می فرماید: «شروع جاذبه مغناطیسی حسینی، در روز اربعین است. جابر بن عبدالله را از مدینه بلند می کند و به کربلا می کشد. این همان مغناطیسی است که امروز هم با گذشت قرن های متمادی، در دل من و شما هست.

این سنت حسنه، توانسته است در طول سالیان گذشته، ضمن ایجاد نوعی نشاط و پویایی در فقه و مذهب جعفری، و ضمن نشان دادن ارادت به اهل بیت، عامل اتحاد شیعیان جهان باشد و بتواند عاملی ناگسستنی برای پیوند و نزدیکی قلوب شیعیان گردد و تحولاتی را در تاریخ تشیع و کشورهای منطقه، و به ویژه عراق، ایجاد کند.

فقط یک جمله در باب اربعین عرض کنم: آمدن اهل بیت حسین بن علی علیه السلام به سرزمین کربلا که اصل این آمدن، مورد قبول هست؛ اما سال اول یا دوم بودن آن معلوم نیست فقط برای این نبود که دلی خالی کنند یا تجدید عهدی بکنند؛ آن چنان که گاهی بر زبان ها جاری می شود. مسأله، بسیار بالاتر از این بود. نمی شود کارهای شخصیتی مثل امام سجاد علیه السلام یا مثل زینب کبری علیها السلام را بر همین مسائل عادی رایج ظاهری حمل کرد. باید در کارها و تصمیمات شخصیت هایی به این عظمت، در جست و جوی رازهای بزرگتر بود.

مسأله آمدن بر سر مزار سیدالشهدا علیه السلام، در حقیقت، امتداد حرکت عاشورا بود. با این کار، خواستند به پیروان حسین بن علی علیه السلام و دوستان خاندان پیغمبر و مسلمانانی که تحت تأثیر این حادثه قرار گرفته بودند، تفهیم کنند که این حادثه تمام نشد؛ مسأله با کشته شدن، دفن کردن و اسارت گرفتن و بعد رها کردن اسیران، خاتمه پیدا نکرد؛ مسأله ادامه دارد.

به شیعیان یاد دادند اینجا محل اجتماع شما است؛ اینجا میعاد بزرگی است که با جمع شدن در این میعاد، هدف جامعه شیعی و هدف بزرگ اسلامی جامعه مسلمین را باید به یاد هم بیاورید؛ تشکیل نظام اسلامی و تلاش در راه آن، حتی در حد شهادت، آن هم با آن وضع!

این چیزی است که باید از یاد مسلمانان نمی رفت و خاطره آن برای همیشه زنده می ماند. آمدن خاندان پیغمبر، امام سجاد و زینب کبری علیهم السلام به کربلا در اربعین، به این مقصود بود». (۱)

حضرت آیت الله العظمی بهجت

بهجت العرفا، آیت الله العظمی محمدتقی بهجت فومنی رحمه الله، درباره نقش پیاده روی روز اربعین می گوید: روایت است که امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف که ظهور می فرماید، پنج ندا می کند به اهل عالم: **أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِي الْحُسَيْنَ قَتَلُوهُ عَطْشَانًا، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِي الْحُسَيْنَ سَحَقُوهُ عُذْوَانَا ...** (۲)

امام زمان خودش را به واسطه امام حسین علیه السلام، به همه عالم معرفی می کنند. بنا بر این، در آن زمان باید همه مردم

عالم، حسین علیه السلام را شناخته باشند. اما الان هنوز همه مردم عالم، حسین علیه السلام را نمی شناسند و این تقصیر ما است؛ چون ما برای سیدالشهدا طوری فریاد زدیم که همه عالم، صدای ما را بشنود. پیاده روی اربعین، بهترین فرصت برای معرفی حسین علیه السلام به عالم است.

با این که زیارت سیدالشهدا در اکثر برهه های تاریخی، به سختی انجام می شد و جان زائران در خطر بود، اما با این وجود، عاشقانه خطرات را به جان می خریدند و به پابوسی امام حسین علیه السلام در روز اربعین نائل می شدند.^(۳)

ص:

۱- پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری، سخنرانی ۱/۱/۱۳۸۵.

۲- إلزام الناصب فی إثبات الحجة الغائب، ج ۲، ص ۲۳۳.

۳- <http://www.mashreghnews>

زیارت اربعین، دو رو دارد: یک روی آن، اباعبدالله علیه السلام است و روی دیگرش، مهدی منتظر عجل الله تعالی فرجه الشریف. در واقع، این حرکت عظیم و حضور بیست میلیونی زائران اربعین حسینی از سراسر دنیا در کربلا، امید ما را به نزدیک تر شدن ظهور آن حضرت، بیشتر می کند. این، اساس و بنای حرکت اربعین است؛ چرا که او امام حی و واجب الطاعه می باشد و ما معتقدیم که «کُلُّ یَوْمٍ عاشورا وَ کُلُّ اَرْضٍ کربلا»^(۱).

پس باید در این پیکار شیطان و نفس، جای خود را پیدا کنیم و مثل حبیب بن مظاهر باشیم که با درایت خاص، خود را از بازار دنیا و سود آن، خلاص کرد و مشتری آخرت شد و هزار سیصد و اندی سال است که در کنار امام، بهره های عظیمی می برد.

ص:

۱- شایان ذکر است که این جمله، حدیث نیست؛ بلکه نوعی شعر و شعار رایج در میان مردم است.

پیاده روی اربعین، بهترین فرصت برای رساندن این پیام است:

«ای مولا و مقتدای ما؛ ای امام حی؛ ای بقیه الله الاعظم! اگر تشریف فرما شوی و قدم بر دیدگان ما بگذاری، نمی گذاریم مثل جدت حسین علیه السلام تنها بمانی.

برای اثبات این سخن، سختی راه کربلا- و پیاده روی اربعین را به جان خریده ایم و با عشق کامل، به زیارت امام جهاد و شهادت شتافته ایم تا با وجود مقدست، بیعتی دوباره داشته باشیم.

این تجمع مردمی و این سیل خروشان جمعیت، نشان از آن دارد که بیست میلیون سرباز پا به رکاب داری که هر لحظه آماده اند جان خود را فدایت نمایند».

ص:

توصیه به پیاده روی اربعین

توصیه می شود که پیاده روی روز اربعین به سوی کربلا را از دست ندهید و تلاش کنید این سفر استثنایی را پیش از ظهور، تجربه نمایید و در این مراسم با عظمت، حضور پیدا کنید.

در دوران دفاع مقدس، معمولاً پیاده روی ها و تمرین های نظامی، در جبهه ها انجام می شد تا آمادگی رزمی افزایش یابد. امروز می توان گفت که پیاده روی به سمت حرم امام حسین علیه السلام، تمرینی برای کسب آمادگی نظامی در زمان ظهور حضرت بقیه الله الاعظم عج الله تعالی فرجه الشریف است.

ص:

هر چند بر خلاف تلاش دشمنان، سال به سال بر جمعیت زائران اربعین افزوده می شود، اما باید هوشیار باشیم و هوشمندانه عمل کنیم. تلاش دشمنان برای مخالفت با حرکت اربعین، مربوط به امروز و دیروز نیست.

در زمان خلافت بنی العباس، هر کس به زیارت اباعبدالله می رفت، یک دستش را قطع می کردند؛ اما باز هم زائران امام حسین علیه السلام به کربلا می رفتند. روز به روز، شرایط را سخت تر کردند تا جایی که از هر دو زائر، یک نفر را می کشتند؛ اما باز هم زائران، به زیارت حضرت می رفتند^(۱).

در زمان صدام و حکومت حزب بعث، هر کس برای زیارت اربعین، پیاده به کربلا می رفت، حکمش اعدام بود؛ ولی باز هم حرکت زائرین ادامه داشت. امروز هم علی رغم بمب گذاری های متعدد و تهدیداتی که وجود دارد، شاهد حضور میلیونی زائران اربعین هستیم.

آل سعود می خواهد به هر نحوی که شده و با خرج میلیون ها دلار، کاری کند که زائران اربعین، به زیارت اباعبدالله علیه السلام نروند؛ اما می بینیم که عاشقان اباعبدالله علیه السلام از همه جای دنیا، به زیارتش می آیند و سال به سال، بر جمعیت زائران اربعین افزوده می شود.

ص:

کسانی که با اصل اعتقادات شیعه مخالف هستند، دشمن این همایش بزرگ شیعی و پیاده روی در اربعین حسینی می باشند. البته منظور از دشمنان، اهل سنت نیستند؛ چرا که این برادران مان هم در این همایش بزرگ، حضور دارند. دشمن اصلی این سفر مقدس، استکبار جهانی است. چون حس می کنند که اگر این همایش، جهانی گردد و شوق و محبت امام حسین علیه السلام عالم گیر شود، دیگر کسی نمی تواند جلوی آن را بگیرد. از این رو، از برادران جاهل مان در میان شیعه و اهل تسنن استفاده می کند و به دنبال خاموش کردن این چراغ در حال روشن شدن و فراگیر شدن برای عالم می باشند. تنها وظیفه ما در مقابله با آنان، ایجاد محبت و دوستی است.

ص:

توصیفی از زیارت اربعین

زیارت، امضای مجددی است بر سند شیعه گری.

زیارت، مشتی است کوبنده بر دهان مخالفین دین.

زیارت، جلوه ای است از تعظیم شعائر تشیع.

زیارت، نمایی است بزرگ و خالصانه از اقتدار شیعه.

زیارت، برافراشتن پرچم حیات دین است.

زیارت، نمادی است از حیات و تکاپوی اهل ولایت.

زیارت، تجدید بیعتی است برای اعلام وفاداری و پایداری بر عقاید و اندیشه های تشیع.

زیارت، راهی است معنوی در پشتیبانی از پیشوایان دینی.

ص:

طبق آنچه که در روایات اهل بیت علیهم السلام آمده است:

۱. زائر کربلا برای هر قدمی که برمی دارد، کار نیکی برایش نوشته می شود و گناهی از او پاک می گردد. (۱)

۲. خداوند، او را از رستگاران و حاجت رویان می نویسد. (۲)

۳. برای هر قدمی که بر زمین می گذارد، ثواب آزاد کردن برده ای از فرزندان اسماعیل، برایش نوشته می شود. (۳)

۴. با قدم برداشتن به سوی قبر آن حضرت، تمامی گناهانش محو می شود. با قدم دوم به سوی قبر حضرت، حسناتش مضاعف می گردد. با قدم های بعدی، حسناتش دو چندان می گردد تا بهشت بر او واجب شود.

۵. هر قدمی که برمی دارد، یک حسنه برایش نوشته می شود و یک گناه از او محو می گردد و مرتبه اش، یک پله بالاتر می رود. (۴)

۶. کسی که از قبر امیرالمؤمنین علیه السلام برمی گردد، ثواب دو حج به او داده می شود. (۵) و کسی که به سمت قبر اباعبدالله الحسین علیه السلام قدم برمی دارد، ثواب یک حج به او داده می شود (۶). یعنی در پیاده روی عظیم کربلا، برای هر قدمی که برداشته می شود، ثواب سه حج داده می شود: دو حج به خاطر بازگشت از حرم مطهر امیرالمؤمنین علیه السلام، و یک حج به خاطر رفتن به سوی مرقده مطهر حضرت اباعبدالله الحسین صلوات الله علیه.

۷. امام صادق علیه السلام می فرماید: کسی که به قصد زیارت امام حسین علیه السلام از منزلش خارج شود، اگر پیاده باشد، خداوند بابت هر قدمی که برای زیارت اباعبدالله برمی دارد، یک حسنه برای او می نویسد و یک سیئه از او محو می کند. وقتی به حرم می رسد، خداوند او را جزو صالحین برگزیده قرار می دهد. وقتی مناسک او تمام شد، خداوند نام او را جزو رستگاران می نویسد. وقتی می خواهد بازگردد، یک فرشته الهی در مقابل او قرار می گیرد و می گوید: رسول خدا به شما سلام می رساند، و مژده می دهد که عملت را از سر بگیر که تمام گناهان گذشته ات بخشیده شده است. (۷)

ص:

۱- ثواب الأعمال، ص ۲۴۲.

۲- ترجمه کامل الزیارات، ص ۴۳۷.

۳- همان، ص ۴۳۹.

۴- همان، ص ۴۳۵ و ۴۳۶.

۵- لوامع صاحبقرانی، ج ۸، ص ۵۳۱.

۶- ترجمه کامل الزیارات، ص ۵۲۷.

۱. وقتی کسی به عشق امام حسین علیه السلام، حدود صد کیلومتر را پیاده طی می کند، توان جسمی اش بالا می رود و در روحش، قدرتی به وجود می آید که به او کمک می کند در کارهای خیری که برایش سختی و مشقت دارد، به راحتی قدم بردارد.

۲. پذیرایی مردم عراق از زائران ایرانی، باعث الفت و دوستی میان دو ملت شیعه می شود و کدورت های جنگ هشت ساله را که دشمنان، میان ما ایجاد کردند از بین می برد.

ص:

یکی از آداب زیارت معصومین می باشد که در سیره عملی و قولی معصومین بر آن تاکید شده است . معمولاً زیارت اربعین به صورت پیاده انجام می شود. از آنجا که برخی عبادات مانند حج یا زیارت معصومین به دو صورت سواره یا پیاده انجام می شود در برخی روایات پناه روی را با فضیلت ترین عبادت دانسته اند : به عنوان نمونه امام صادق می فرماید : « مَا عُبِدَ اللَّهُ بِشَيْءٍ أَفْضَلَ مِنَ الْمَشْيِ » خداوند به چیزی با فضیلت تر از پیاده روی عبادت نشده است « (۱)

ص:

توصیه‌هایی برای پیش از سفر

۱. چون این پیاده روی زیارتی، نیاز به یک اراده قوی و اعتقاد راسخ دارد، لازم است در طول سال، با رفتن به هیئات و اماکن مقدس، آمادگی روحی در خودمان ایجاد کنیم و از خداوند، توفیق این سفر را درخواست نماییم.
۲. همان طور که برادران ما در کشور عراق، از مدت ها قبل، خود را برای پذیرایی از ما آماده می کنند، ما هم برای کسب آمادگی بیشتر، باید حداقل چهل روز قبل از عزیمت به کربلا، خودمان را برای این سفر، آماده کنیم.
۳. امور معنوی را تقویت کنیم و ارتباط خود را با مولایمان افزایش دهیم، طوری که گویا هر لحظه، آماده رفتن به این سفر هستیم.
۴. قبل از سفر، مخصوصا از اول محرم، خود را با نماز شب آماده سازیم.
۵. روز عاشورا، از خود حضرت بخواهیم که این توفیق را به ما عطا فرماید.
۶. زیارت عاشورا، با صد لعن و صد سلام مخصوصا در روز عاشورا یادمان نرود.
۷. قبل از سفر، خودمان را به ذکر گفتن عادت دهیم تا بتوانیم در مسیر نجف تا کربلا- هم این توفیق را بیابیم که اهل ذکر باشیم.
۸. یک تسیح (ترجیحا دیجیتالی) به همراه داشته باشیم تا در مواقع
۹. نیاز در طول مسیر یا کنار مرقد مطهر امیرالمومنین علیه السلام ذکر بگوییم.
۱۰. با کاراوانی همراه شویم که دارای روحیات معنوی هستند و یک روحانی، به همراه دارند. در غیر این صورت، مداح و ذاکری همراه کاروان باشد تا در موارد متعدد، بتواند از اهل بیت، یادی کند.

ص:

۱. سعی کنیم در ابتدای پیاده روی، با امام حسین علیه السلام، ارتباط برقرار کنیم. ما می‌خواهیم به حرم محبوب و معشوق خود برویم. هر لحظه، شوق خود را بیشتر کنیم تا لحظه ورود به زیر قبه و دیدن ضریح، احساسات ما فوران کند. با این کار، نه به فکر خستگی خواهیم بود و نه به فکر پا و درد آن.

۲. گویا زیارت امام حسین علیه السلام، با خستگی پیاده روی، مزه‌ای دو چندان می‌یابد و دل‌ها و قدم‌ها، با هم ارتباط پیدا می‌کنند. در طول مسیر، هنگامی که پاهایمان خسته یا مجروح شد، دل آماده اتصال می‌شود. این لحظات را قدر بدانیم.

۳. در طول مسیر، زیاد فکر کنیم. یک ساعت فکر کردن، بهتر از یک سال عبادت است.

۴. فکر کنیم که چرا امام حسین علیه السلام شهید شد؟ چرا باید به زیارت ایشان برویم؟ اگر ما در کربلا بودیم، چه رتبه‌ای داشتیم؟ الان وظیفه ما چیست؟ تا کنون چه کرده ایم؟

۵. به این فکر کنیم که چندین برابر این فاصله را اهل بیت امام حسین صلوات الله علیه، با پای برهنه و پیاده و به حالت اسیری و با گرسنگی و تشنگی، تا شام طی کردند. آنچه که قلب انسان را به درد می‌آورد، بی‌احترامی‌هایی است که به این خاندان شد. به این فکر کنیم که الان چه احترامی به زائران حضرتش گذاشته می‌شود!

۶. اگر مرغ دل را پرواز دهیم، به وضوح خواهیم دید که کاروانی از کربلا به سوی شام، به اسیری می‌رود. اما وقتی نگاهمان را به اطراف می‌چرخانیم و می‌بینیم این چنین با عزت در حال راه رفتن هستیم و این چنین از ما پذیرایی می‌شود، با خود می‌گوییم: این کجا و آن کجا؟ اینجا است که آدم ناخودآگاه می‌گوید: «لَا يَوْمَ كَيْومِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ» (۱).

۷. این سفر می‌تواند سفر همراهی با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف باشد. خوب است حضرت را در کنار خود فرض کنیم و بدانیم که او حاضر و ناظر و صاحب عزای حقیقی است.

۸. اگر در طول مسیر، با هم کاروانی‌های خود به صورت گروهی اتراف کردیم، بهتر است برنامه‌ای مثل مداحی و ذکر مصیبت داشته باشیم. بعضی از موب‌ها، سیستم صوتی دارند و در اختیار کاروان‌ها می‌گذارند.

۹. از آنجایی که این سفر، تأثیر فراوانی بر روح انسان می‌گذارد، شیطان در تلاش است که این تأثیر را به حداقل برساند. لذا در این سفر دیده می‌شود که برخی به بذله‌گویی و مسخره کردن دیگران مشغولند. اگر برنامه ریزی دقیقی برای ذکر گفتن

در طول مسیر سه روزه داشته باشیم و کمتر به حرف زدن پردازیم، به راحتی می توانیم حال و هوا را عوض کنیم و از چنین حرکاتی دور بمانیم.

۱۰. در زمان پیاده روی، اذکار «سُبْحَانَ اللَّهِ»، «الْحَمْدُ لِلَّهِ»، «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و «اللَّهُ أَكْبَرُ» را به طور مرتب تکرار کنیم که این ها بهترین اذکار هستند. البته اگر کلامی را بگوییم که امام حسین علیه السلام در آخرین لحظات، بر روی خاک گرم کربلا فرمود، بهتر است و موجب انس بیشتر با حضرتش می شود: «إِلَهِي رَضِيَ بِقَضَائِكَ تَسْلِيمًا لِمُرِكَ لَا مَعْبُودَ سِوَاكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ» (۲).

۱۱. در کنار مرقد مطهر امیرالمؤمنین صلوات الله علیه، برای ذکر گفتن در مسیر، برنامه ریزی کنیم تا بتوانیم حداقل پنج هزار مرتبه یا اگر می توانیم، چهارده هزار مرتبه صلوات بفرستیم.

۱۲. در طول راه، از زیارت عاشورا، همراه با صد لعن و صد سلام، غفلت نورزیم.

۱۳. در خوردن و نوشیدن، افراط و تفریط نکنیم. به قدری بخوریم که توان عبادت و راه رفتن داشته باشیم. زیاد خوردن، باعث کدورت قلب و دور شدن از معنویت می شود.

۱۴. پیاده روی برای زیارت را عبادت بدانیم و با انگیزه و حالت معنوی، پیاده روی کنیم؛ نه این که خدا خدا کنیم که این سفر، کی تمام می شود.

۱۵. اگر می توانیم، سعی کنیم چند کیلومتر مانده به کربلا را با پای برهنه طی کنیم.

ص:

۱- امالی صدوق، ص ۱۱۶.

۲- شرح اصول کافی، صدرالدین شیرازی، ج ۱، ص ۹۷.

۱. مردم، ابتدا به حرم حضرت عباس علیه السلام (باب الحسین) می روند؛ ولی نقل است که امام صادق علیه السلام، ابتدا به زیارت جدش امام حسین علیه السلام مشرف شدند و بعد به زیارت عمویشان قمر بنی هاشم علیه السلام رفتند. چیزی پیدا نکردم ثم توجه الی رجعین

کافی

۲. حتما خواهان در شب اربعین، خود را به حرم مطهر برسانند که در روز اربعین، درب ورودی مربوط به بخش خواهران، بسته می شود.

۳. خوب است قبل از ورود به حرم، با خود بیندیشیم و حتماً با قلبی شکسته و چشمی اشکبار، وارد حرم شویم.

۴. اگر توانستیم، با پای برهنه به حرم مشرف شویم.

۵. فضای غم و اندوه اربعین را با خنده ها و شوخی های نابه جا خراب نکنیم.

۶. به یاد داشته باشیم که زیارت و تلاش ما برای توسل به درگاه امام حسین علیه السلام، صرفاً برای دست یابی به تقرب الهی است.

۷. نمازهای یومیه را سر وقت بخوانیم و آن را نسبت به بقیه کارها، در اولویت قرار دهیم؛ چرا که وظیفه اصلی ما، نماز است و امام حسین علیه السلام برای برپایی آن شهید شد.

۸. در کربلا، به نیابت از امام غایمان حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، زیارت نماییم و برای سلامتی و تعجیل در فرج ایشان، بسیار دعا کنیم.

۹. هر روز، با خواندن دو رکعت نماز بعد از نماز صبح به حضرت بقیه الله عجل الله تعالی فرجه متوسل شویم.

۱۰. یک سری آداب زیارت، در کتب ادعیه ذکر شده است. تا جایی که به مرز اکراه نرسیده ایم، آنها را انجام دهیم.

۱۱. افرادی که به هر میزان و هر شکلی به گردنمان حق دارند، از ائمه علیهم السلام و خصوصاً امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف تا خانواده و دوستان را زیر قبه مبارکه فراموش نکنیم.

۱۲. به نیابت از اولیا و مقربان درگاه الهی، زیارت کنیم و امام و شهدا را فراموش نکنیم که بر گردن مان حق زیادی دارند و به ظاهر، دستشان از دنیا کوتاه شده است؛ به ویژه مقام معظم رهبری حفظه الله که به خاطر شرایط فعلی، امکان تشریف ندارند.

۱۳. شب جمعه و هنگام سحر، توفیق بودن در حرم را از دست ندهیم.

۱۴. زیر قبه، هر دعایی هر چند عجیب و غیر ممکن امکان استجابت دارد. پس با حالت یقین به استجابت، دعا کنیم.

۱۵. از حرم امام حسین علیه السلام، کسی دست خالی برنمی گردد. نه این که احتمال دست خالی برگشتن ضعیف باشد، بلکه به صورت عقلی و منطقی محال است و تا به حال، سابقه نداشته کسی دست خالی برگردد. ما که از ساربان حضرت، بدتر نیستیم. پس امیدوارانه به محضرش شرفیاب شویم.

ص:

۱. در سفرهای گروهی، داشتن صبر، حوصله، گذشت، ایثار، خوش رویی، همبستگی، اتحاد و هماهنگی با مسئول گروه، از عوامل موفقیت است.
۲. سعی کنیم حتی الامکان، کمتر غذای گوشتی بخوریم تا سنگین نشویم و پا بر امیال خود بگذاریم. در آنجا، غذاهای خوب و متنوعی وجود دارد و اگر بخوریم، کوچک ترین ایرادی ندارد. فقط باید حواسمان باشد که زیاد به فکر غذا نباشیم که امام صادق علیه السلام، مسافران این سفر را از خوردن شیرینی جات و غذاهای متنوع، برحذر داشته است.
۳. در طول سفر، بحث و جدل نکنیم؛ مگر در موارد نادری که پای دفاع از اعتقادات به میان بیاید؛ آن هم برای امر به معروف و نهی از منکر و اصلاح فکر و اندیشه فرد، نه برای رو کم کردن و چیره شدن بر طرف مقابل.
۴. بگو و بخند را حتی الامکان به صفر برسانیم تا با قلبی آرام و آماده و با معنویت کامل، به خدمت حضرت برسیم. البته طبق احادیث، باید چهره ای گشاده داشته باشیم، نه عبوس.
۵. وظیفه داریم برای زوار و خدام حضرت، احترام بسیار بالایی قائل باشیم و فارغ از سن و شکل و شمایل افراد، همه را محترم بشماریم. چه بسا کسی که فکرش را هم نمی کنیم، یکی از اولیای الهی باشد.
۶. با ماموران امنیتی عراق، همکاری داشته باشیم. آنان نیز، از خادمان امام حسین علیه السلام به حساب می آیند.
۷. کمک حال خادمان حرم باشیم و خود را برای کمک به دیگران، آماده کنیم و اگر نیاز به کاری بود، انجام دهیم و اگر زباله ای بر روی زمین بود، جمع کنیم.
۸. در مورد گواشی و دوربین، با ماموران حرم، همکاری کنیم و «زرنگ بازی» را کنار بگذاریم که حق الناس در پی دارد.
۹. حال کودکان و افراد کهن سال را مراعات کنیم.

ص:

۱. پیاده روی اربعین، می تواند تبلیغ خوبی برای تشیع باشد. در این سفر، ضمن زیارت، می توانیم مبلغ خوبی هم باشیم.
۲. این سفر، یک سفر متفاوتی است و از کشورهای مختلفی حضور دارند. می توانیم از این فرصت، استفاده کنیم و فرهنگ اصیل تشیع را با گذشت و مهربانی، به نمایش بگذاریم.
۳. در این سفر، کاری کنیم که باعث گرایش مردم عراق و اتباع کشورهای دیگر به شیعه، یا موجب افزایش و استمرار محبت آنان به شیعیان شود و علاقه ایشان به کشور ایران و رهبری نظام، بالا رود و با جمهوری اسلامی ایران، آشناتر شوند.
۴. می توانیم با آماده کردن بسته های فرهنگی، به زبان های فارسی و عربی و دیگر زبان های مورد نیاز، و توزیع آن در بین زائرانی که پیاده روی می کنند، تاثیر گذار باشیم.
۵. گاه یک پوستر یا یک عکس کوچک مذهبی یا یک جمله کوتاه و عمیق، تاثیر شگرفی بر ذهن مخاطب می گذارد. برای تاثیر گذاری متقابل بر موبک داران و زائران دیگر کشورها، برنامه ریزی کنیم.
۶. پرچم حاوی شمایل و عکس های منسوب به بزرگان دین، کمترین تاثیر را دارد و چه بسا شبهه حرمت هم داشته باشد.
۷. خوب است بر روی پرچمی که به عنوان علامت، به همراه داریم، یکی از شعارهای امام حسین علیه السلام را بنویسیم؛ مثلاً: «الْقَتْلُ لَنَا عَادَةٌ وَ كِرَامَتُنَا شَهَادَةٌ» (۱) یا «هَيَّاهُ مِنَّا الدَّلَّةُ» (۲).
۸. لازم به ذکر است که در مسیر پیاده روی، برادران اهل سنت هم حضور دارند. مسائل مربوط به اعتقادات آنها را رعایت کنیم و ایشان را به عنوان مهمان اباعبدالله الحسین علیه السلام، محترم شماریم.

ای که نور مهر و ماهی، دوستت دارم حسین

مظهر لطف الهی، دوستت دارم حسین

هستی من را خدا با مهر تو پیوسته است

گر بخواهی یا نخواهی، دوستت دارم حسین

تا شنیدم دوست می داری غلام خویش را

با وجود رو سیاهی، دوستت دارم حسین

هر کجا نام تو آید، می رود تاب از کفم

من چه گویم خود گواهی، دوست دارم حسین

گر بخوانی با کلامی، در رخت جان می دهم

ور برانی با نگاهی، دوست دارم حسین

آن چنان خوبی که هر بد، بسته بر لطف امید

شرمگین از هر گناهی، دوست دارم حسین

ای که خواندت رحمه للعالمین فُلك نجات

تا که جویم بر تو راهی، دوست دارم حسین

بر تو گر رو کرده ام، دارم امید مرحمت

تا به من بخشی پناهی، دوست دارم حسین

کرده ام با هر زبانی بر جلالت اعتراف

گفته ام در هر نگاهی، دوست دارم حسین

باز هم گوید «موید» با لسان نارسا

گر بخواهی ور نخواهی، دوست دارم حسین

ص:

۱- بحار الانوار، ج ۴۵، ص ۱۱۸.

۲- احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۳۰۰.

الحمد لله در کشور عراق، مسافران از طریق همه مسیرها می توانند راهی کربلا شوند؛ ولی در حال حاضر، دو راه امن و بدون خطر، برای رفتن به کربلا وجود دارد:

۱. از بغداد به کربلا (که فعلا این مسیر، به خاطر گروه تکفیری، از امنیت بسیار کمی برخوردار است).

۲. از شهر نجف به کربلا.

فاصله نجف تا کربلا هم دو راه دارد: یکی راه مستقیم و اتوبانی است که از خروجی شهر نجف تا ابتدای شهر کربلا، حدود ۸۰ کیلومتر است؛ راه دوم، راه قدیمی است که حدود بیست یا سی کیلومتر دورتر است و برای رسیدن به کربلا، باید مسافت بیشتری پیمود، ولی مسیر خلوتی دارد.

ص:

گاه برای زائران، این سؤال پیش می آید که کدام مسیر را برای پیاده روی انتخاب کنیم؟ این مسأله، بستگی به توان هر فرد دارد؛ ولی توصیه می شود پیاده روی، از حرم حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه شروع شود و به حرم سیدالشهداء صلوات الله علیه ختم گردد. اما اگر کسی توانش را ندارد، می تواند حرکتش را از حرم امیرالمومنین صلوات الله علیه شروع کند و تا هر کجا که توانست، به پیاده روی ادامه بدهد و مقداری از مسیر را با وسیله نقلیه طی کند. و اگر توانش را دارد، مجدداً در بیست یا سی کیلومتری کربلای معلی، پیاده شود و اواخر مسیر را پیاده برود تا لذت پیاده رسیدن به حرم مولی را درک کند؛ که بسیار شیرین و به یاد ماندنی است.

قرآن کریم می فرماید: «لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا» (۱) خداوند بیشتر از طاقت و توان کسی، بر او تکلیف بار نمی کند. در عین حال، در حدیث ائمه هدی علیهم السلام آمده است: «أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ أَحْمَرُهَا» (۲) بهترین اعمال، سخت ترین و تلخ ترین آنها است. یعنی هر چه بیشتر پیاده برویم، بهتر است؛ به شرط آن که توانش را داشته باشیم. باید مواظب باشیم مسیری را انتخاب کنیم که بعداً پشیمان نشویم.

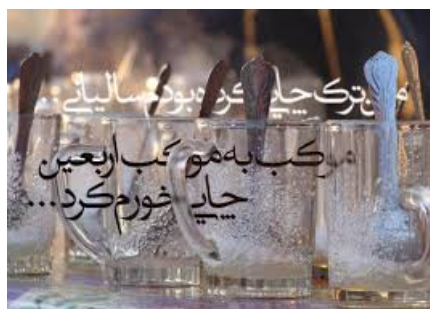
ص:

۱- سوره بقره، آیه ۲۸۶.

۲- بحار الأنوار، ج ۶۷، ص ۱۹۲.

معمولاً این مسافت را در سه روز و دو شب طی می کنند؛ یعنی سه روز مانده به اربعین، از صبح زود حرکت می کنند و شب اربعین، به کربلا- می رسند. اما این کار، چندان مناسب نیست؛ چرا که در راه، به شلوغی موکب ها و محل های خواب بر می خوریم. اگر دو روز زودتر حرکت کنیم، خیلی راحت و بدون دغدغه می توانیم طی مسافت کنیم. مخصوصاً اگر خانواده و افراد خردسال و مسن به همراه داشته باشیم، حتماً باید شش روز مانده به اربعین حرکت کنیم که بتوانیم این مسافت را با آرامش کامل، طی کنیم تا به خانواده و افراد خردسال، فشار نیاید و مشکل مکان خواب هم نداشته باشیم.

ص:

موکب در لغت، به معنای راهپیمایی کردن، قدم برداشتن، حرکت دسته جمعی و راه انداختن دسته آمده است. عراقی ها به هیئت، موکب می گویند. همچنین به چادرها یا سازه هایی که برای پذیرایی از هیئت ها فراهم شده است، موکب گفته می شود؛ مانند: موکب انصار الحسین، موکب شمس التقی، موکب الحسن المجتبی، موکب برکات الزهراء، موکب الثقلین، موکب شباب علی.

تقریباً در تمامی طول مسیر از ابتدا تا انتها از این گونه چادرها و سازه ها وجود دارد و هیئت هایی از سراسر جهان، مسئولیت این چادرها را بر عهده دارند و از زائران، پذیرایی می کنند. البته بیشتر این هیئت ها، مربوط به مردم خود عراق هستند.

هر موکبی، بسته به توان و سلیقه خود، خدمتی ارائه می کند: موکبی، شربت می دهد؛ موکبی با آماده کردن محل استراحت، خدمت رسانی می کند، موکبی، با غذا پذیرایی می کند و ...

برخی از موکب ها، دست به نوع آوری زده اند و خدماتی به مردم ارائه می کنند که ممکن است در طول مسیر، کمتر وجود داشته باشد؛ مثلاً موکب هایی هستند که خیاطی می کنند و آماده اند مشکل لباس یا کیف دستی زائران را برطرف کنند؛ برخی موکب ها، کفاشی می کنند. خلاصه این که هر موکبی، به عشق امام حسین صلوات الله علیه، خدمتی را تقبل کرده است.

از این رو، شما نیاز به تهیه خوراکی ندارید و تقریباً اغلب خوراکی ها، از طریق این موکب ها، به صورت رایگان در اختیار زائران قرار می گیرد. تنها اگر به خوراکی خاصی مثل نبات و عرقیات که جنبه دارویی دارند نیاز و عادت دارید، همراه داشته باشید.

ص:

ممکن است این سؤال پیش بیاید که «آیا بانوان و افراد مسن هم می توانند این مسیر را طی کنند؟». این سوال، از آنجا ناشی می شود که فکر می کنند در تمام مدت سه روز و دو شب، باید پیاده روی کرد؛ در حالی که بعد از چند کیلومتر پیاده روی، می توانید استراحت کنید و نیاز نیست تمام این مسیر را به صورت یک نفس بروید. می شود این سه روز را به پنج روز تبدیل کرد و افراد یاد شده را هم به همراه آورد.

طبق احادیث اهل بیت علیهم السلام، زیارت کربلا، زن و مرد نمی شناسد و همه از این زیارت، بهره کافی می برند. زنی از زنان شیعه، به نام امّ سعید احمسیّه می گوید: محضر مبارک امام صادق علیه السلام بودم که کنیزم آمد و گفت: «اسب را برایت آماده کردم». امام فرمود: «اسب برای چیست؟ مگر به کجا می خواهی بروی؟». عرض کردم: «به زیارت قبور شهدا می روم». فرمود: «امروز را به تأخیر بینداز. از شما اهل عراق تعجب می کنم که راه دوری را طی می کنید و به زیارت قبور شهدا می روید، ولی سیدالشهداء علیه السلام را ترک کرده اید و به زیارتش نمی روید». عرض کردم: «من زن هستم». فرمود: «هیچ اشکالی ندارد که امثال شما هم به آنجا بروند و آن حضرت را زیارت کنند». عرض کردم: «زیارت ما زنان، چه اجر و ثوابی دارد؟». فرمود: «زیارت شما، معادل با یک حجّ و یک عمره، و دو ماه روزه و اعتکاف در مسجدالحرام است».

ص:

تیم های پزشکی در طول سفر، به صورت بیست و چهار ساعته، آماده خدمت به زائران هستند. ایستگاه های امدادی و توزیع دارو و ملزومات پزشکی، در طول مسیر تعبیه شده است تا اگر مشکلی برای کسی پیش آمد، با مراجعه به این ایستگاه ها، از خدمات پزشکی بهره مند شود. هلال احمر ایران نیز ایستگاه هایی در طول مسیر دارد و به زائران، خدمت رسانی می کند. اگر خدای ناکرده، بیماری یا سانحه ای پیش آمد، به همراه مدیر یا نیروی امنیتی، به درمانگاه هلال احمر بروید و از غیبت خود، دیگران را آگاه کنید.

ص:

هر چند جمعیت زیادی در مدت زمان کوتاه، در این مسیر تردد می کنند، اما مسیر پیاده روی از لحاظ بهداشتی، وضعیت مناسبی دارد و سرویس های بهداشتی (حمام و توالت) به طور مرتب، توسط خادمین تمیز می شود و سطح بهداشت، در وضعیت نسبتاً خوبی قرار دارد. از همه انتظار می رود که مسائل بهداشتی را رعایت کنند و به دیگران هم چنین توصیه ای داشته باشند.

ضمناً توصیه می شود برای شستشوی دست ها، یک صابون تویوپی که مثل خمیر دندان است در کوله پشتی خود داشته باشید.

ص:

مسیر نجف تا کربلا، امن است و در حال حاضر، مشکل خاصی وجود ندارد؛ اما خوشا به حال کسی که با وجود ترس، خود را به زیارت اربعین برساند.

با این که خوف و احتمال ضرر، باعث از بین رفتن برخی احکام می شود، ولی در زیارت سیدالشهدا علیه السلام، خصوصیتی وجود دارد که احتمال ضرر، استحباب زیارت را از بین نمی برد؛ حتی در برخی روایات می بینیم که با وجود احتمال ضرر و غلبه ترس بر دل ها، مردم را بدین کار ترغیب نموده اند. شواهد تاریخی نشان می دهد که شیعیان و دوستداران اهل بیت علیهم السلام، در راه زیارت سیدالشهدا علیه السلام، از خود رشادت ها و جانبازی های بسیاری نشان می دادند.

ابن بکیر می گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم: «من با ترس از نیروهای حکومت و خبرچینان و نیروهای نظامی دشمن، به زیارت قبر پدر شما مشرف می شوم». حضرت فرمود: «ای پسر بکیر! آیا دوست نداری که خدا تو را در راه ما، ترسان ببیند؟ آیا نمی دانی که هر کس به خاطر ما به ترس افتد، خدا او را در زیر سایه عرش پناه می دهد و حسین علیه السلام، در زیر عرش با او هم سخن می شود؟» (۱).

محمد بن مسلم نقل کرده است: امام محمد باقر علیه السلام به من فرمود: «آیا به زیارت قبر حسین علیه السلام می روی؟». گفتم: «آری؛ اما با ترس و لرز!». فرمود: «میزان ثواب، به اندازه میزان ترس است. هر کس با ترس به زیارت قبر او برود، ترس او در قیامت خواهد ریخت و در پناه الهی قرار خواهد گرفت و آمرزیده خواهد شد». همان، ص ۴۱۳.

در هر صورت، توصیه می شود تمامی افراد یک خانواده، در کنار هم نباشند و اگر با هم در این سفر هستند، در دو کاروان تقسیم شوند تا اگر خدای ناکرده، برای گروهی حادثه پیش آمد، بقیه بتوانند سریعاً کمک رسانی کنند.

اصلاً حسین جنس غمش فرق می کند

این راه عشق، پیچ و خمش فرق می کند

شاعر شدم که شعر بگویم برایشان

این خانواده محتشمش فرق می کند

اینجا گدا همیشه طلبکار می شود
اینجا که آمدی کرمش فرق می کند
هر مرده زنده می شود از ذکر یا حسین
عیسای اهل بیت دمش فرق می کند
از نوع ویژگی دعا زیر قبه اش
معلوم می شود حرمش فرق می کند
تنها نه جنس عزا و جنس ماتمش
بلکه سیاهی علمش فرق می کند
من از «حسین منّی» پیغمبر خدا
فهمیده ام حسین همه اش فرق می کند
ص:

۱. با توجه به این که قرار است مسافت زیادی را پیاده بروید، سعی کنید از ایران، ساک بزرگ نیاورید.

۲. تنها وسائل ضروری را به همراه داشته باشید؛ آن هم در یک کوله پشتی کوچک.

۳. لازم نیست کوله پشتی شما، کوله کوه نوردی باشد؛ بلکه هر چه کوچک تر و سبک تر (در حد چهار کیلو) باشد، بهتر است و کمتر اذیت می شوید. لوازم دیگری که ممکن است به آن ها نیاز پیدا کنید، در عراق یافت می شود و می توانید بخرید یا به صورت رایگان، تهیه کنید.

۴. اگر با خود ساک آوردید، در محل شروع پیاده روی مثل نجف یا بغداد مکان امنی پیدا کنید و ساک خود را آنجا بگذارید و از همراه داشتن ساک در پیاده روی، جداً خوداری کنید. (البته این در صورتی است که بخواهید بعد از پایان مراسم، به محل شروع پیاده روی بازگردید).

۵. به تجربه ثابت شده است که کیسه خواب، چندان مورد مصرف ندارد. البته در مواردی که اصلاً مکان خواب پیدا نشود، شاید به کار بیاید؛ اما خیلی امکانش کم است.

۶. اگر بار شما زیاد بود و مجبور به حمل ساک شدید، از ساک های چرخ داری استفاده کنید که تحمل این مسافت را داشته باشند. همچنین می توانید از وسیله های چرخ داری که مخصوص حمل ساک های بزرگ است، استفاده کنید.

ص:

به خاطر رایگان بودن خدمات در طول این سه روز، هزینه ای نخواهید داشت؛ اما ممکن است در طول مسیر، دمپایی شما پاره شود یا نیازهای ضروری پیدا کنید. اگر چه موکب هایی هستند که این خدمات را به صورت رایگان ارائه می دهند، اما ممکن است در لحظه نیاز، به موکب مورد نظر، دسترسی نداشته باشید و آن را پیدا نکنید. پس همراه داشتن مقدار کمی پول، ضروری است؛ مخصوصاً برای کسانی که با بزرگترشان هستند و معمولاً با خود، پولی حمل نمی کنند. در مورد نوع پول نیز بهتر است از پول ملی خود عراق (دینار عراقی) استفاده کنید.

ص:

در صورت امکان، اقلام پزشکی ذیل را به همراه داشته باشید: باند کشی، ماسک، مقداری پنبه، دستمال کاغذی، قرص ژلوفن، قرص استامینوفن، پماد زینک اکساید، پماد دیکلوفناک، قرص لوراتادین و هر دارویی که فکر می کنید مورد نیازتان خواهد بود. همراه داشتن مواردی مانند نبات، عرق نعناع و خاک شیر هم مفید است. البته مقدار داروهایی که برمی دارید، به اندازه مصرف یکی دو وعده باشد و بار شما را سنگین نکند.

ص:

۱. اگر می توانید، دوربین عکاسی به همراه داشته باشید. ممکن است صحنه هایی در این سفر ببینید که هیچ وقت در زندگی تان تکرار نشود. لحظه ها را ثبت کنید و در آینده، با مراجعه با آن عکس ها، یاد و خاطره این سفر را زنده نمایید.
۲. از قدیم گفته اند که در سفر، سه چیز لازم است: «برنده و دوزنده و سوزنده». نخ و سوزن و شیء برنده همراه داشته باشید تا اگر لباس و کیف شما پاره شد، بتوانید تعمیر کنید.
۳. چفیه در طول مسیر پیاده روی، خصوصاً در کشور عراق، کاربردهای زیادی خواهد داشت.

ص:

لیست کلی اقلام مورد نیاز در سفر

برای این که هنگام عازم شدن به سفر، چیزی از قلم نیفتد، موارد مورد نیاز را به طور گذرا، مرور می کنیم:

کوله پشتی کوچک و سبک

یکی دو دست لباس زیر

یک دست لباس اضافه

اقلام پزشکی و داروهای گیاهی و شمیایی مورد نیاز

مسواک

شارژر موبایل

یک جفت دمپایی

یک جفت جوراب اضافی

چند عدد کیسه فریزر

کمی دستمال کاغذی

یک عدد تسبیح

یک عدد کیف گردنی، برای حمل پول و گذرنامه

نخ و سوزن

شیء بُرنده

عینک دودی

چفیه

دوربین عکاسی و فیلم برداری

خودکار و دفترچه یادداشت

در طول سفر، برای جلوگیری از ابتلا به بیماری، خصوصاً سرماخوردگی و مشکلات گوارشی، موارد زیر را رعایت کنید:

۱. دست ها را مرتب با آب و صابون بشویید؛ خصوصاً قبل از صرف غذا.

۲. از لیوان شخصی یا یک بار مصرف استفاده کنید.

۳. از آب های موجود در ظرف های روباز و آلوده، استفاده نکنید.

۴. تا آنجایی که امکان دارد، از آب های معدنی که در مسیر توزیع می شوند، استفاده کنید.

۵. ترجیحاً از موب ها و هیئت های بزرگ و معتبر، غذا بگیرید.

۶. بعد از غذا به خصوص ناهار حتماً به مدت یک ساعت، استراحت کنید. پیاده روی زیاد بعد از صرف غذا، موجب ضعف دستگاه گوارش و سوء هاضمه می شود. کسانی که مشکلات گوارشی دارند، زمان استراحت را افزایش دهند.

۷. موقع صحبت کردن با افراد بیمار، زیاد به آنها نزدیک نشوید و فاصله خود را تا حدود یک متر با آنها حفظ کنید.

۸. با توجه به جمعیت زیاد، در صورتی که خدای ناکرده مبتلا به سرماخوردگی شدید، حتماً جهت پیش گیری از ابتلای دیگران، از ماسک استفاده کنید.

۹. با توجه به این که ممکن است هوا غبارآلود باشد، در طول مسیر، از ماسک استفاده کنید تا از بروز بیماری و مشکلات تنفسی، ایمن بمانید.

۱۰. در صورت بروز حساسیت و آبریزش بینی، از قرص لوراتادین استفاده کنید. قرص زادیتن، خواب آور است و مناسب نیست. البته بهترین داروی ضد حساسیت، اسپری های بینی و سینه می باشد.

۱۱. اگر بیماری خاصی دارید، قبل از سفر، با مسئول تیم پزشکی، در میان بگذارید و برای حضور در سفر، حتماً اجازه بگیرید.

۱۲. اگر خدای ناکرده مریض شدید، سریعاً استراحت کنید و نگذارید بیماری بدتر شود.

۱۳. بستن شال به کمر، هم برای نگه داشتن ستون فقرات خوب است و هم برای گرم کردن پهلوها و کلیه ها.

۱. در این سفر، باید دست در دست هم بدهیم و حفاظت از بهداشت محیط را تبدیل به یک فرهنگ عمومی کنیم.

۲. نظافت راه ها را کاملاً رعایت کنیم.

۳. حتماً بعد از صرف غذا، ظروف یک بار مصرف را در سطل زباله قرار دهیم؛ اگر چه لازم باشد صد متر یا بیشتر پیاده برویم.

۴. اگر دیدیم ظروف یک بار مصرف را روی زمین ریخته اند، نگوئیم همه ریخته اند، پس ما هم بریزیم.

۵. اگر در طول مسیر، مواردی را مشاهده کردیم که مخل بهداشت محیط بود و وضعیت نگران کننده داشت، به مسئولین موکب گزارش دهیم تا سریعاً پیگیری کنند و رفع آلودگی نمایند تا وضعیت بهداشتی، به حد مطلوب برسد.

ص:

۱. اگر قصد دارید کفشی برای سفر اربعین بخرید، یک ماه قبل از سفر بخرید و هر روز بپوشید تا به آن عادت کنید و اگر مشکلی دارد، برطرف سازید. چه بسا کسانی که کفش های خوبی دارند، ولی کفششان به خاطر نو بودن، با پا هم خوانی ندارد و آن ها را دچار مشکل می سازد.

۲. سعی کنید به هنگام پیاده روی، از کفش های راحت استفاده کنید. اگر کفشتان راحت نباشد و ذره ای پای شما را اذیت کند، در مسیر طولانی، باعث تاول زدن پای شما می شود و از پیاده روی شما، جلوگیری می کند.

۳. عرب ها برای پیاده روی، از دمپایی استفاده می کنند. حرکت با دمپایی، به مراتب بهتر و راحت تر از کفش نامناسب است.

۴. در عراق، دمپایی مخصوص پیاده روی، وجود دارد. مشخصه آن، نرمی بسیار زیاد و رنگ مشکی آن است. دقت داشته باشید که دمپایی خشک با مواد کهنه نخرید.

۵. سعی کنید چند کفش مختلف (معمولی و طبی و دمپایی) به همراه داشته باشید تا هر از گاه، کفشتان را عوض کنید و پایتان استراحتی بکند.

۶. برای جلوگیری از تاول پا، از جوراب نخی استفاده کنید. جوراب باعث می شود پا تاول نزند، یا دیرتر تاول بزند.

۷. از آنجایی که پای مرطوب زودتر تاول می زند، سعی کنید پای خود را همواره خشک نگه دارید.

۸. بعد از این که پای شما تاول زد و پر از آب شد، با یک سرنگ تمیز و نو، آب آن را تخلیه کنید و روی آن را با باند نازک ببندید. مواظب باشید که پوست روی تاول، کنده نشود. خود این پوست، بهترین پانسمان است.

گرفتگی عضلات و درد های عضلانی، در طول پیاده روی شایع است. برای پیش گیری و درمان، نکات زیر را رعایت کنید:

۱. چند روز پیش از سفر، مرتب پیاده روی کنید تا بدن شما به پیاده روی های طولانی، عادت کند.

۲. قبل از شروع پیاده روی در سفر، قسمت های حساس پا را با روغن و کرم مخصوص، چرب کنید. روغن زیتون، اثر پیش گیرانه خوبی دارد.

۳. در شروع سفر، خود را اذیت نکنید و حرکت آرامی داشته باشد؛ چرا که بدن شما به راهپیمایی عادت ندارد. روز اول، بیش از سیصد ستون یا تیرک نروید و به دویست تیرک در شهر و صد تیرک در جاده بسنده کنید. خصوصاً کسانی که به همراه خانواده هستند، مراعات کنند تا دچار گرفتگی عضلات نشوند و روزهای بعد، از راهپیمایی باز نمانند.

۴. به محض رسیدن به مکانی که قصد دارید ساعتی را در آنجا استراحت کنید یا برای شب اقامت داشته باشید، حتماً قبل از این که بدنتان سرد شود، نرمش یا ورزش مختصری داشته باشید و ماهیچه های ران خود را مالش دهید و نگذارید گرفتگی پیش بیاید. اگر این کار را در کنار آتش انجام دهید، بهتر است و حرارت آتش، باعث می شود رگ ها سرد نشوند.

۵. در هنگام دراز کشیدن، پاهای خود را طوری قرار بدهید که بالاتر از بدن باشد؛ زیرا باعث رسیدن خون بیشتر به مغز می شود و جلوی باد کردن پاها را هم می گیرد.

۶. ماساژ موضعی، یکی از بهترین و مهمترین روش های درمان گرفتگی عضلات می باشد.

۷. می توانید برای رفع دردهای عضلانی، از قرص استامینوفن و ژلوفن استفاده کنید.

ص:

یکی از مسائل شایع در طول پیاده روی، عرق سوز شدن در ناحیه داخلی پاها است. کسانی که چاق و فربه یا مستعد عرق سوز شدن هستند، برای جلوگیری یا درمان این مسأله، نکات زیر را رعایت کنند:

۱. حتما قبل از پیاده روی، دوش بگیرند.

۲. در طول مسیر، روزی چند بار، بدن خود را با آب شستشو دهند.

۳. قبل از حرکت، موضع را با پماد زینک اکساید چرب کنند.

۴. محل سوزش را با صابون نشویند. صابون، چربی پوست را از بین می برد و مشکل را تشدید می کند.

۵. از پودر بچه یا پماد کالاندولا استفاده کنند.

ص:

آب و هوای عراق در تابستان، بسیار گرم است. لذا از لباس نخی و خنک و سبک استفاده کنید و کلاه نقاب دار و ضد آفتاب به سر بگذارید. همراه داشتن عینک آفتابی، به خصوص برای کسانی که چشمشان به اشعه آفتاب حساس است، ضروری است؛ هر چند عینک آفتابی در فصل سرما هم به کار می آید و مفید است.

ص:

سال هایی که اربعین به فصل سرما می افتد، پتوی مسافرتی سبک، کلاه، دستکش، چتر سبک تاشو و لباس گرم به اندازه کافی بردارید. با توجه به سوز هوا، بهترین لباسی که می توانید به همراه داشته باشید، بادگیرهای زمان جبهه و جنگ است اعم از شلوار و بالاپوش که جلوی سوز را می گیرد و مانع از خارج شدن حرارت بدن می شود و در عین حال، سبک هم می باشد. در صورت بارش باران نیز می تواند از خیس شدن شما جلوگیری کند.

ص:

بعد از ساعت ۹ شب، مسیر پیاده روی خلوت تر است و عده ای ترجیح می دهند تا اذان صبح، راه بروند و بعد از طلوع آفتاب بخوابند.

اگر بشود برای این قسمت یک عنوان خاص داده شود و موضوع پر اهمیت تر جلوه داده بشود بهتر است در متن اضافات زیادی داشته ام و نیاز به ویراستاری دارد

در این سال ها که اربعین به فصل پاییز افتاده است، حرکت شبانه، توصیه می شود زیرا هوا برای طی مسیر مساعد است و باعث می شود به گرمای ظهر برنخوریم. علاوه بر این که اگر بعضی از زائران، حرکت شبانه نداشته باشند، ممکن است به خاطر فراوانی جمعیت، با مشکل جا و مکان خواب روبه رو شویم.

بهترین روش برای حرکت در شب

ساعت هشت شب استراحت کرده تا ساعت دوازده شب یا یک بامداد بعد حرکت کنید و تا هشت صبح حرکت داشته باشید بعد مجددا استراحت کنید و مجددا ساعت یازده ظهر حرکت کنید تا ساعت سه بعد از ظهر و استراحت تا ساعت پنج مجددا حرکت تا شب ساعت هشت

کسانی که قصد دارند شب ها پیاده روی کنند، حتما در فصل سرما لباس گرم بپوشند و از بادگیر استفاده کنند و ماسک بزنند تا سوز و سرما، به سر و سینه آنها آسیب نزنند.

اکثر موکب داران تا اذان صبح، استراحت می کنند؛ اما موکب دارانی هم هستند که شب ها مشغول خدمات رسانی به زائران شب رو هستند و چایی و شیر داغ و هدبند و این قبیل چیزها را توزیع می کنند تا زائران در سرمای شب، گرم بمانند.

ص:

برای این که دوستان و هم کاروانی های خود را در مسیر پیاده روی گم نکنید، چند نکته را باید مد نظر داشته باشید:

۱. لازمه این سفر، صبر و حوصله است؛ مخصوصاً برای کسانی که با کاروان می آیند و با افرادی از سنین مختلف، همراه هستند. اگر کمی حوصله به خرج بدهید و اصطلاحاً خوش سفر باشید، نه گم می شوید و نه همدیگر را گم می کنید.

۲. این مساله، زمانی اتفاق می افتد که توان افراد گروه، با هم متفاوت باشد و برخی تندرو باشند و برخی کندرو. پس سعی کنید با کسانی همراه شوید که توانشان در حد شما است و می توانید در تمام مسیر، با هم هماهنگ باشید.

۳. کاروان باید علامت خاص و پرچمی با دسته بلند داشته باشد. این مساله، در هماهنگ شدن کاروان، بسیار موثر است.

۴. مهمترین راه برای گم نشدن، هماهنگ بودن با مدیر گروه است. از تک روی، جداً پرهیزید.

۵. در تمام طول مسیر پیاده روی از نجف تا کربلا تیرهای چراغ برقی وجود دارد که از ۱ تا ۱۴۵۲ شماره گذاری شده اند و هر کدام از این تیرها، دقیقاً ۵۰ متر با هم فاصله دارند و به نوعی، کیلومترسنج هستند. به وسیله آنها می توانید تشخیص بدهید که چقدر از مسیر را طی کرده اید و چقدر باقی مانده است.

۶. اگر بعد از شروع مسیر از حرم امیرالمومنین علیه السلام و رد شدن از تیر چراغ برق شماره ۲۰۰، با تیر برق شماره ۱ مواجه شدید، تعجب نکنید. تا این قسمت از تیر برق ها، مربوط به شهر نجف است و از اینجا به بعد، محدوده کربلا شروع می شود و شماره های جدید، تا مرقد مطهر ابا الفضل العباس علیه السلام ادامه دارد.

۷. تا تیرک شماره ۱۲۹۵، تنها یک مسیر وجود دارد. از اینجا به بعد، مسیرها دو تا می شود: یکی همان مسیر تیرک ها است و دیگری جاده کناری. مسیر کناری، به حرم نزدیک تر است. البته بهتر است همان مسیر تیرک ها را در پیش بگیرید.

۸. شایع شده است که فاصله تیرک ها در شهر کربلا، کمتر از فاصله تیرک ها در اتوبان است. طبق تحقیق انجام شده، هیچ فرقی با هم ندارند و فاصله تیرک ها ۵۰ متر است.

۹. این تیر برق ها، کمک بزرگی به زائران می کند. علاوه بر این که فاصله شان را تا کربلا نشان می دهد، وعدگاه آنها هم به حساب می آید و معمولاً وقتی می خواهند با هم وعده بگذارند، در کنار تیر برق شماره فلان، قرار می گذارند تا همدیگر را گم نکنند.

۱۰. بهتر است قرارهایی که با هم می گذارید، در مسافت های طولانی باشد؛ مثلاً بعد از شهر نجف، در کنار ستون ۳۷۰ تا ۴۲۰ قرار بگذارید تا هنگام انتظار، زمان شما تلف نشود؛ چون وقتی به آن ستون می رسید، دیگر وقت استراحت شامگاهی است و اگر کسی یکی دو ساعت تأخیر داشته باشد، به حرکت شما ضرری نمی رساند.

۱۱. برای وعده گذاری در کنار تیرهای چراغ برق، از عددهای رُند مثل ۴۰۰ یا ۳۵۰ استفاده نکنید؛ چون زوار گرامی، غالباً در

این مکان ها وعده می گذارند و این مکان ها، خیلی شلوغ می شود.

۱۲. اگر در مسیر همدیگر را گم کردید، زیاد معطل نشوید و به حرکت خود ادامه دهید و به اولین چادر گمشدگان خبر بدهید و با آنان هماهنگ باشید.

ص:

برای این که در شهر کربلا، همدیگر را گم نکنید، چند نکته را رعایت نمایید:

۱. در همان ابتدای پیاده روی، وعده گاه خود را در کربلا مشخص کنید؛ مثلاً به این صورت: «اگر همدیگر را گم کردیم، وعده ما فلان هتل باشد».
۲. اگر هتل ندارید، مثلاً بگویید: «وعده ما، در شام اربعین، موقع نماز مغرب، در مقام امام زمان عجل الله تعالی فرجه». خلاصه یک جایی وعده بگذارید که دور از شلوغی و مرکز شهر باشد.
۳. سعی کنید برای قرارهایتان، دو وعده مشخص کنید؛ مثلاً: «اگر در وعده گاه اول همدیگر را پیدا نکردیم، فردای اربعین، موقع نماز ظهر، در مقام امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، همدیگر را ببینیم».
۴. با توجه به این که ممکن است از اهل کاروان جدا شوید، ویزا و گذرنامه و کلیه مدارک مورد نیاز هر شخص، حتماً همراه خودش باشد تا مشکلی پیش نیاید.

ص:

۱. با وجود آفتاب و گرمای نسبی هوا، مشکل چندانی برای استراحت و محل خواب در طول روز، وجود ندارد.
 ۲. برای شب، پیشنهاد می شود که قبل از ساعت ۸ شب، در بین موکب های مسیر، محلی را برای خواب انتخاب کنید. احتمال این که بعد از ساعت ۸ شب، جای گرم و مناسبی پیدا شود، کمی سخت است.
 ۳. با توجه به سرمای شب، سعی کنید به جای چادر، در موکب هایی که ساختمان دارند و گرم تر هستند، اتراق کنید.
 ۴. جای خواب مناسب برای خواهران و برادران، وجود دارد و جای نگرانی نیست. فقط به کمی برنامه ریزی نیاز دارد و باید مسئولین کاروان های بزرگ، افرادی را از قبل بفرستند تا مکان ها را ارزیابی کنند و به آنها خبر دهند.
 ۵. با توجه به این که در موکب ها، از کشورها و فرهنگ های مختلفی گرد هم می آیند، لازم است شئون اخلاقی و شئون ایام اربعین را حفظ کنید.
 ۶. از شوخی زیاد و ایجاد سر و صدا پرهیز نمایید.
 ۷. حال کسانی را که مشغول استراحت هستند، مراعات کنید. برخی از افراد، به محض این که از خواب بیدار می شوند، دیگر خوابشان نمی برد و با توجه به ضرورت استراحت برای پیاده روی، روز بعد دچار مشکل و مشقت می شوند. نتیجه این اذیت و آزار و ناراحت کردن دیگران، پایمال کردن حق الناس و از دست دادن روح معنوی و بی بهره ماندن از آثار و برکات این سفر است.
 ۸. یکی از مسائل مهم در این سفر، تعاون و کمک به یکدیگر است: «تَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوَى» (۱) در موکب ها، با هم همکاری داشته باشید و بدانید که زائر، زائر است و فارس و عرب و عجم ندارد.
 ۹. رزرو کردن و گرفتن مکان بیش از حد نیاز و جا ندادن به دیگر زائران، اساساً کار خوب و اخلاقی و انسانی نیست.
 ۱۰. چون وسایل استراحت مثل پتو و امثال اینها ممکن است در مسیر و موکب ها محدود باشد، هر کس در حد نیازش از پتو استفاده کند. طوری نشود که یکی از پتو به عنوان بالش استفاده کند و زائر دیگر، تا صبح از سرما بلرزد.
 ۱۱. کسانی که عادت به بالش دارند، حتماً یک بالش بادی همراه داشته باشند تا نیاز نباشد از پتو برای این کار استفاده کنند.
- ص:

اگر به همراه خانواده به این سفر می روید، باید مکان استراحت را در کربلا، از قبل رزرو کنید؛ چون در ایام اربعین، همه هتل ها و مسافرخانه ها و خانه های اجاره ای چه دور و چه نزدیک حرم پر می شود. البته کم و بیش، در موبک ها یا خانه های آماده پذیرایی، می توان محل استراحتی پیدا کرد، ولی ممکن است اذیت شوید.

با توجه به این که اربعین در این سال ها، همزمان با فصل پاییز است و هوای عراق، نسبتاً گرم است، زائران می توانند با هم برنامه ریزی کنند و یک چادر مسافرتی به همراه داشته باشند تا چند نفری، در جاده و کربلا از آن استفاده کنند.

ص:

۱. اگر چادر ملی یا لبنانی و عربی داشته باشید، بسیار راحت تر خواهید بود؛ چون دیگر لازم نیست در طول مسیر، چادر خود را با دست بگیرید. این چادرها، پوشیه هم دارند و در طول سفر، هم از نظر دینی و هم از لحاظ اجتماعی، راحت تر هستند. در هر صورت، اگر خواهران از پوشیه استفاده کنند، بسیار مناسب تر است.

۲. دست کش مشکی و جوراب مخصوص وضو، به همراه داشته باشید.

۳. با توجه به این که موکب محل استراحت خواهران جدا می باشد و ممکن است با موکب محل استراحت محارم خود فاصله داشته باشند، بهتر است خانم هایی که با هم آشنایی دارند، با هم باشند تا در مواقع نیاز، بتوانند به هم کمک کنند.

۴. تیپ و ظاهر اسلامی را رعایت کنید و در موکب ها، مثل منزل شخصی خود نگردید و لباس مناسب بپوشید. موکب، محل رفت و آمد است و ممکن است مشکلاتی به وجود آید.

۵. هر کشوری، آداب مخصوص خود را دارد و در این مسیر، ما مهمان مردم عراق هستیم و باید مسائل مربوط به فرهنگ آنان را رعایت کنیم. در موکب خانم های عراقی، رسم است که شب ها عزاداری کنند و بعد، استراحت نمایند. اما خانم های ایرانی، در این مراسم ها شرکت نمی کنند؛ چون اساساً زبان آنها را متوجه نمی شوند و خودشان هم برنامه ای برای این کار ندارند. این مسأله، باعث می شود حوصله شان سر برود و بعضی ها به سراغ شوخی و بگو و بخند بروند. این امر، موجب ناراحتی بانوان عراقی می شود. لذا از خواهران تقاضا می شود این گونه مسائل را رعایت کنند.

ص:

۱. اگر کودک خردسال به همراه دارید، با کاروان جوانان، همراه نشوید. شما نمی‌توانید با آنها، هماهنگ حرکت کنید.
۲. ساعاتی را برای حرکت انتخاب کنید که گرفتار سرما یا گرمای شدید نشوید.
۳. اگر کودک شما، بالای یک سال دارد، حتماً برای بازی با او، وقت بگذارید تا در طول مسیر، مانع پیاده روی شما نشود.
۴. لباس کودکان، طوری باشد که از جهت سنگینی، آنها را در طول مسیر اذیت نکند.
۵. در صورت آوردن کالسکه یا ویلچر، از وسیله‌ای استفاده کنید که تحمل ۱۲۰ کیلومتر راه، آن هم با جاده‌های نامناسب را داشته باشد.
۶. حتماً یک انبردست و قطعه‌ای سیم، به همراه داشته باشید تا اگر وسیله شما خراب شد، بتوانید آن را موقتاً راه اندازی کنید و خود را به تعمیرگاه برسانید.
۷. کفش خوب و جوراب کفشی مخصوص کودکان، به همراه داشته باشید تا اگر کودک خود را در کالسکه قرار دادید، بتوانند کفش‌های خود را درآورند و اذیت نشوند.
۸. در فصل سرما، شال و کلاه و دست‌کش مناسب برای بچه‌ها بردارید.
۹. اگر در مناطق گرمسیر ایران زندگی می‌کنید و کودکان شما عادت ندارند از شال و کلاه استفاده کنند، قبلاً آنها را به استفاده از شال و کلاه عادت دهید تا در عراق، اذیت نشوند.
۱۰. در فصل سرما، از حمام کردن بچه‌ها، جدا خوداری کنید تا دچار سرماخوردگی نشوند.
۱۱. به فکر غذای مناسب کودکان باشید. اگر در موبکی، غذای مناسب کودکان را داشتند، حتماً از آن غذا بگیرید و به همراه داشته باشید؛ چون این نوع غذاها، در همه موبک‌ها پخش نمی‌شوند.
۱۲. ظروف مخصوص برای کودکان بردارید.
۱۳. داروی‌های عراق، کیفیت ندارند. سعی کنید داروهای مورد نیاز کودکان مثل تب‌بر و چرک‌خشک‌کن همراه داشته

باشید.

۱۴. معمولاً- مزاج کودکان در این گونه سفرها، به هم می ریزد. داروهای لازم برای یبوست یا اسهال کودکان را با خود بیاورید.

۱۵. پوشک های خوب و مناسب از ایران بیاورید که مقاوم باشد و نیاز به عوض کردن زیاد نباشد.

۱۶. دستمال مرطوب پلاستیکی یا جعبه ای، به همراه داشته باشید.

ص:

۱. حتما یک سیم کارت مربوط به خط عراق، خریداری کنید.

۲. برای تعویض سیم کارت، از عوامل و زائران ایرانی کمک بگیرید.

۳. در روزهای اربعین، به خاطر مشکل خطوط ارتباطی و شلوغی بیش از حد، موبایل در کشور عراق، به سختی خط می دهد و تماس گرفتن کمی مشکل است. در ابتدای سفر، به خانواده هایتان بگویید که اگر نتوانستید با آنها تماس بگیرید، نگران نشوند.

۴. اگر می خواهید تماس تلفنی داشته باشید، بهتر است این کار را قبل از طلوع آفتاب انجام دهید تا به خاطر ترافیک بالای شبکه در طول روز، به مشکل برنخورید.

۵. بعضی از موبایل ها، تلفن در اختیار زائران قرار می دهند تا با هر نقطه از دنیا که خواستند، به صورت رایگان تماس بگیرند.

۶. در طول مسیر، تقریباً در هر یک کیلومتر، موبایل هایی هستند که در کنار جاده، پنل برق ۱۵ تا ۲۰ تایی گذاشته اند و زائران می توانند گوشی موبایل و دستگاه های برقی خود را شارژ کنند.

۷. حواستان باشد که گوشی را به هنگام شارژ، در موبایل و هتل و رستوران، رها نکنید.

۸. هیچ گاه تلفن همراه خود را در اختیار دیگران به ویژه افراد ناشناس قرار ندهید.

ص:

چند نکته ضروری

۱. چون در ایام اربعین، جمعیت بسیار زیادی، قصد ورود و خروج از طریق مرزهای ایران دارند، بهتر است چند روز زودتر از اربعین، وارد عراق شوید و چند روز بعد از اربعین، خارج شوید تا با ازدحام جمعیت، مواجه نشوید. اگر بتوانید به صورت هوایی سفر کنید، بسیار مناسب تر است و با ازدحام مرز، مواجه نخواهید شد.
۲. اگر به صورت گروهی سفر می کنید، فرد یا افرادی را به عنوان پیش رو بفرستید تا مکان را مخصوصا در کربلا بررسی کنند.
۳. اطمینان حاصل کنید که نام و آدرس هتل یا حسینیه محل سکونت خود را در کربلا، به درستی می دانید.
۴. شماره مسئولین ستاد مربوطه، مثل شمسای یا مسئولین مربوط به کاروان خود را همراه داشته باشید.
۵. از نظرات و تجربیات مدیر راهنمای کاروان خود، تبعیت کنید.
۶. به هنگام پیاده روی، با یک نظم خاص راه بروید. نه آن قدر تند راه بروید که خسته شوید و نه بیشتر از حد معمول، استراحت کنید.
۷. سعی کنید به صورت دسته جمعی راه بروید تا برای استراحت های گاه و بی گاه، کمتر وسوسه شوید.
۸. در بین راه، نسبت به حفظ و حراست از گذرنامه خود، کمال دقت را داشته باشید.
۹. هر گونه وسایل مربوط به اتباع ایرانی را که پیدا کردید، به مسئولین مربوطه کشورمان در عراق تحویل دهید.
۱۰. اگر گذرنامه ای پیدا کردید، سریعاً به مسئولین مربوطه برسانید.
۱۱. از رفتن به موكب های دور از جاده، خودداری کنید.
۱۲. به موكب های واقع در روستاها یا مکان های دیگر که به صورت انفرادی دعوت می کنند، نروید.
۱۳. در مواقعی که مجبور هستید به موكب های دورتر بروید، حتماً به هنگام خواب، یکی از افراد خودتان را به عنوان نگهبان بگذارید.
۱۴. از رفتن به اماکن مقدسه ای که دولت عراق و ایران منع می کنند، خودداری کنید.

ص:

۱. در مواجهه با افراد ناشناس، دقت نمایید و به کسی اطمینان نکنید.
۲. مشخصات خود را برای هر کسی افشا نکنید.
۳. اگر در موبایل شما، شماره اشخاص مهمی وجود دارد، حتماً آن اسامی را پاک کنید تا در صورت دزدیده شدن گوشی، مشکلی برای شما و صاحب شماره پیش نیاید.
۴. اگر در بین جمعیت، یکی از مسئولان کشورمان را مشاهده کردید، به هیچ عنوان او را به دیگران معرفی نکنید.
۵. مواظب باشید در مورد مسئولان نظام یا اشخاص سرشناس کشور، شما را تخلیه اطلاعاتی نکنند.
۶. از طرح مسائل حساس نظام در عراق، اجتناب کنید.
۷. حمایت از نظام عراق و اطاعت از قوانین آن، سرلوحه کارتان باشد.
۸. مواظب باشید در مورد عرب و عجم، نکته ای نگویید که باعث اختلاف شود.
۹. از بحث و جدل درباره شیعه و سنی، جداً خودداری کنید.
۱۰. حمایت از مرجعیت عراق، سرلوحه کارتان باشد.
۱۱. با توجه به گرایشات دفاتر مراجع عظام تقلید و مسائل حاشیه ای آن، از ورود به این گونه مسائل خودداری کنید.

زیارت اباعبدالله الحسین صلوات الله علیه، یک توفیق الهی است و کوچک ترین اثرش این است که تمام گناهان انسان آمرزیده می شود؛ ولی این برای کسی است که حسینی بماند و معنویت سفر را حفظ کند. قرآن کریم می فرماید: «إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ» (۱). کسانی که ایمان می آورند و می گویند پروردگار ما خداوند یکتا است، سپس بر سر کلام و ایمان خود باقی می مانند و پایداری می کنند، اینان کسانی هستند که از آثار مادی و معنوی ایمان، بهره مند می گردند؛ چون ایمانشان دائمی و ماندگار است.

همان گونه که قبلاً گفته شد، زیارت امام حسین علیه السلام، شباهت های زیادی به حج دارد. در مورد حج، روایت داریم که یک نور، حاجی را احاطه می کند و تا زمانی که گناهی از او سر نزده است، این نور با او همراه است. در مورد زیارت امام حسین علیه السلام هم همین گونه است. ما که اربعینی شده ایم، باید تلاش کنیم با تقوا و پرهیزکاری و انسانیت، نور معرفت اباعبدالله الحسین علیه السلام را برای همیشه در خود نگه داریم. پس برای بعد از سفر هم برنامه ریزی داشته باشیم که ان شاء الله معنو

یات این سفر، در ما ماندگار شود.

ص:

زیارت مخصوص امام حسین علیه السلام در روز اربعین

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَ حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَ نَجِيِّهِ السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَ ابْنِ صَفِيهِ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرْبَيَاتِ وَ قَتِيلِ الْعِزَّاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَ ابْنُ وَلِيِّكَ وَ صَفِيُّكَ وَ ابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ أَكْرَمَتْهُ بِالشَّهَادَةِ وَ حَبَوْتُهُ بِالسَّعَادَةِ وَ اجْتَبَيْتُهُ بِطِيبِ الْوِلَادَةِ وَ جَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَ قَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَ ذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَ أَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعِزِّدْ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنِّحِ النُّصِيحِ وَ يَذِلْ مُهْجَتَهُ فِيكَ لَيْسَ يَنْقُذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَذْنَى وَ شَرَى آخِرَتَهُ بِالْثَمَنِ الْأَوْكَسِ وَ تَغَطَّرَسَ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ أَشْخَطَكَ وَ أَشْخَطَ نَبِيَّكَ ،

سلام بر ولی خدا و حبیبش، سلام بر دوست خدا و نجیبش، سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش، سلام بر حسین مظلوم شهید، سلام بر آن دچار گرفتاریها و کشته اشکها، خدایا من گواهی می دهم که حسین ولی تو و فرزند ولی تو، و فرزند برگزیده توست حسینی که به کرامت رسیده، او را به شهادت گرامی داشتی، و به خوشبختی اختصاصش دادی، و به پاکی ولادت برگزیدی، و او را آقایی از آقایان، و پیشروی از پیشرویان، و مدافعی از مدافعان حق قرار دادی، و میراثهای پیامبران را به او عطا فرمودی، و او را از میان جانشینان حجت بر بندگانت قرار دادی، و در دعوتش جای عذری باقی نگذاشت، و از خیرخواهی دریغ نوزید، و جانش را در راه تو بذل کرد، تا بندگان را از جهالت و سرگردانی گمراهی برهاند، درحالی که بر علیه او به کمک هم برخاستند، کسانی که دنیا مغرورشان کرد، و بهره واقعی خود را به فرومایه تر و پست تر چیز فروختند، و و آخرتشان را به کمترین بها به گردونه فروش گذاشتند، تکبر کردند و خود را در دامن هوای نفس انداختند، تو را و پیامبرت را به خشم آوردند،

وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَ النِّفَاقِ وَ حَمَلَهُ الْأَوْزَارِ الْمُسَيِّئِينَ النَّارَ [لِلنَّارِ] فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سَهِفَكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَ اسْتَبِيحَ حَرِيمُهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنُوهُمْ لَعْنَا وَ بِيَلَا وَ عَذِّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا وَ مَضَيْتَ حَمِيدًا وَ مِتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزُ مَا وَعَدَكَ وَ مُهْلِكُ مَنْ خَذَلَكَ وَ مُعَذِّبُ مَنْ قَتَلَكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعْتَ بِذَلِكَ فَرَضَيْتَ بِهِ،

و اطاعت کردند از میان بندگان، اهل شکاف افکنی و نفاق و بارکشان گناهان سنگین، و سزواران آتش را پس با آنان درباره تو صابرا نه و به حساب تو جهاد کرد، تا در طاعت تو خونس ریخته شد و حریمش مباح گشت خدایا آنان را لعنت کن لعنتی سنگین، و عذابشان کن عذابی دردناک، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند سرور جانشینان، شهادت می دهم که تو امین خدا و فرزند امین اوئی، خوشبخت زیستی، و ستوده در گذشتی، و از دنیا رفتی گم گشته، و مظلوم و شهید، گواهی می دهم که خدا وفاکننده است آنچه را به تو وعده داده، و نابودکننده کسانی را که از یاری ات دریغ ورزیدند، و عذاب کننده کسانی را که تو را کشتند، و گواهی می دهم که تو به عهد خدا وفا کردید و در راهش به به جهاد برخاستی تا مرگ فرا رسید، پس خدا لعنت کند کسانی را که تو را کشتند، و به تو ستم کردند، و این جریان را شنیدند و به آن خشنود شدند،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْيَالِ

الشَّامِخَهِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَهِ [الطَّاهِرَهِ] لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسَتِهَا وَلَمْ تُلِيسْكَ الْمُذْلِهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَ أَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُزَّةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَمٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَيَّذَةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عِدْوِكُمْ صِلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ [أَجْسَادِكُمْ] وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

خدای من تو را شاهد می گیرم که من دوستم با آنان که او را دوست دارند، و دشمن با آنان که با او دشمنند، پدر و مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا، گواهی می دهم که تو در صلبهای بلندمرتبه و رحمهای پاک نوری بودی، جاهلیت با ناپاکیهایش تو را آلوده نکرد، و از جامه های تیره و تارش به تو نپوشاند، و گواهی می دهم که تو از ستونهای دین، و پایه های مسلمانان، و پناهگاه مردم مؤمنی، و گواهی می دهم که پیشوای نیکوکار، با تقوا، راضی به مقدرات حق، پاکیزه، هدایت کننده، و هدایت شده ای، و گواهی می دهم که امامان از فرزندان، اصل تقوا، و نشانه های هدایت، و دستگیره محکم، و حجت بر اهل دنیا هستند و گواهی می دهم که من به یقین مؤمن به شمایم، و به بازگشتتان یقین دارم، براساس قوانین دینم، و عواقب عملم، و قبلم با قلبتان در در صلح، و کارم پیرو کارتان، و یاری ام برای شما آماده است، تا خدا به شما اجازه دهد، پس با شمایم نه با دشمنانتان، دروذهای خدا بر شما، و بر ارواح و پیکرهایتان، و بر حاضر و غایبتان، و بر ظاهر و باطنتان، آمین ای پروردگار جهانیان.

پس دو رکعت نماز می خوانی، و به آنچه می خواهی دعا می کنی و برمی گردی.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت عليهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱. JAVA

۲. ANDROID

۳. EPUB

۴. CHM

۵. PDF

۶. HTML

۷. CHM

۸. GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱. ANDROID

۲. IOS

۳. WINDOWS PHONE

۴. WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتاهای خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

خانه کتاب

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹